

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமம்

சாந்திமேடு, வீரபாண்டி பிரிவு, மேட்டுபாளையம் சாலை, கோயம்புத்தூர்

ஆசார்ய வ்ருக்ஷம்

ஸம்புடம்.1 – சஞ்சிகை . 8 சார்வரி ௭௭

ஆவணி மீ
(ஆகஸ்ட்- செப்டெம்பர் 2020)

நமது ஆஸ்ரம ஆசார்யர்கள்

நமது ஆசார்யர்களின் ஆசிகள்

நமது ஆசார்யர்கள் - சில குறிப்புகள் (9-11)

எண்	ஆசார்யன்	அவதாரம்	ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரம்	சாதூர்மாஸ்ய எண்ணிக்கை	திருநாடு அடைந்த வருடம்
9	திருக்குடந்தை ஆண்டவன்	1907	1963	26	1989
10	மைஸூர் ஆண்டவன்	1909	1988	1	1989
11	மூீமுஷ்ணம் ஆண்டவன்	1935	1989	29	2018
12	ப்ரக்ருதம் ஆண்டவன் மூீ வராஹ மஹாதேசிகள் 2018ல் பீடத்தை அலங்கரித்தார். இந்த வருடம் அவருடைய இரண்டாவது சாதூர்மாஸ்யம்.				

4 தனியின்கள்

திருக்குடந்தை, மைஸூர், ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் ப்ரக்ருதம் ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமுநிகருணா-
லப்த வேதாந்தயுகம்மம்
ஸ்ரீமச்ச்ரீவாஸயோகீஸ்வர குருபதயோ-
ரர்பித ஸ்வாத்மபாரம் ।
ஸ்ரீமச்ச்ரீரங்கநாதாஹ்வயமுநிக்ருபயா
ப்ராப்தமோக்ஷாஸ்ரமம் தம்
ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமுநிமபரம்
ஸம்ஸ்ரயே தேஸிகேந்த்ரம் ॥

ஸ்ரீமச்ச்ரீவாஸயோகீஸ்வர முநிகருணா-
லப்த வேதாந்தயுகம்மம்
ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜகுருபதயோ-
ரர்பித ஸ்வாத்மபாரம் ।
ஸ்ரீமச்ச்ருத்யந்தராமாநுஜயதிந்ருபதே:
ப்ராப்தமோக்ஷாஸ்ரமம் தம்
ஸ்ரீமச்ச்ரீவாஸராமாநுஜமுநிமபரம்
ஸம்ஸ்ரயே ஜ்ஞாநவார்த்திம் ॥ 3 ॥

வேதாந்த லக்ஷ்மண முநீந்த்ர க்ருபாத்த போதம்
தத்பாத யுகம்ஸரஸீருஹ ப்ருங்கராஜம் ।
த்ரய்யந்த யுகம் க்ருதபூரி பரிஸ்ரமம் தம்
ஸ்ரீரங்கலக்ஷ்மண முநிம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜயதிந்ருபயா-
ரங்கிணி ந்யஸ்தபாரம்
தத்ஸம்ப்ராப்தாகமாந்தத்விதயமநுகணம்
ஸிஷ்டதாபூர்ணமக்ரயம் ।
ஸ்ரேஷ்டஸ்ரீரங்கராமாநுஜமுநிகருணா-
லப்தமோக்ஷாஸ்ரமம் தம்
ஸத்த்வஸ்தம் ஸ்ரீவராஹம் யதிவரமநகம்
தேஸிகம் ஸம்ஸ்ரயாமி ॥ 1 ॥

ப்ரக்ருதம் ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜயதிக்குபயா-
ரங்கிணி ந்யஸ்தபாரம்
தத்ஸம்ப்ராப்தாகமாந்தத்விதயமநுகணம்
ஸரிஷ்டதாபூர்ணமக்ர்யம் |
ஸ்ரேஷ்டஸ்ரீரங்கராமாநுஜமுநிகருணா-
லப்தமோக்ஷாஸ்ரமம் தம்
ஸத்த்வஸ்தம் ஸ்ரீவராஹம் யதிவரமநகம்
தேஸிகம் ஸம்ஸ்ரயாமி || 1 ||

ஆசார்யனை அடைதல்

ஒருவர் தம் ஆசார்யனை மிகுந்த விநயத்துடன் அணுகுதல் வேண்டும்.
ஆசார்யனைப் பெறுதல் அவ்வளவு எளிதல்ல. ஒரு சிறந்த குருவைப் பெற இவையே
காரணங்கள் :--

1. ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பெருங்கருணைத்திறம்.
2. ஒருவர் யத்ருச்சையாகப் பெற்ற புண்ணியம்.
3. எம்பெருமானின் பேரருள்.
4. பகவானைப் புறக்கணிக்காமை.
5. ஸ்ரீமந் நாராயணனின் ந்ருஸிம்ஹ, ராம, க்ருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் பற்றிய கதைகளைக் கேட்டு, அதற்கு லீலாவிபூதியின் ரஹஸ்யங்களை மேன்மேலும் அறிந்துணர ஆர்வமோடு இருத்தல்.
6. “பரஸ்பரம் பாவயந்த:” என்றபடி பகவத் குணானுபவங்களை பாகவதோத்தமர்களுடன் பகிர்ந்து மகிழ்தல்.

ஒருவர் தம் ஆசார்யனை அடைவது அவருடைய பெற்றிற்கரிய பேறு. தன்னை அணுகிய சீடனைப் பல ஆண்டுக்கணக்கில்கூடப் பரீக்ஷிக்கும் உரிமை ஆசார்யனுக்கு உண்டு. அதற்குப் பின்னரே சீடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு உபதேசம் பெறத் தகுதி உடையவன் ஆகிறான்.

சமாஸ்ரயணம் செய்விப்பது நம் ஆசார்யர்களின் பெருங்கருணையினாலேயே! இவ்வாறு தம் ஆசார்யனைச் சேர்ந்தடைந்து சமாஸ்ரயணம் செய்விக்கப் பெற்று அதன்மூலம் ஸ்ரீவைஷ்ணவனாதல் ஒருவரது வாழ்வின் மிகப் பெரும் பாக்க்யமே!

ஸர்வே பவந்து ஸுகிந: ஸர்வே ஸந்து நிராமயா: | ஸர்வே பத்ராணி பஸ்யந்து மா கசித் து:கபாக் பவேத் ||
எல்லோரும் ஸுகமாக இருக்கட்டும்; எல்லோரும் ஆரோக்யமாக இருக்கட்டும்
எல்லோரும் மங்களத்தையே பார்க்கட்டும்; துக்கத்துடன் எவரும் இல்லாமல் இருக்கட்டும்

ஸ்ரீபாஷ்ய கீதா பாஷ்ய குரு பரம்பரை

01. ஸ்ரீமன் நாராயண	18. ஆதிவண்சடகோபஸ்வாமி
02. ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி	19. வரதவிஷ்ணுவாச்சாரியார்
03. விஷ்வக்சேனர்	20. மஹாதீயசர்
04. நம்மாழ்வார் (சடகோபன்)	21. அஹோபிலசார்யார்
05. நாதமுனி	22. ஷடபராங்குச ஸ்வாமி
06. உய்யக்கொண்டார் (புண்டரிகாக்ஷர்)	23. பஞ்சமதப்பஞ்சனம் தாதாசாரியார்
07. மணக்கால் நம்பி (ராம மிஸ்ரா)	24. வாத்ஸ்யனதஹசாரியார்
08. ஆளவந்தார் (யாமுனமுனி)	25. உபநிஷத் பாஷ்யகாரர்
09. பெரிய நம்பி (மஹாபூர்ணர்)	26. ரங்கநாத ஸ்வாமி
10. பாஷ்யகாரர் (பகவத் ராமானுஜர்)	27. வீரராகவாசாரி ஸ்வாமி
11. திருக்குறுகை பிரான்	28. ஸ்ரீ ரங்கபத்தி தேசிக
12. ஸ்ரீ விஷ்ணு சித்தர்	29. ரங்கநாத ஸ்வாமி
13. நடாதார் அம்மாள்	(கல்யாணவஹம் ஸ்வாமி)
14. அப்புள்ளார் (ராமானுஜாசாரியார்)	30. சாக்ஷாத்ஸ்வாமி
15. ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன்	(ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ
16. ஸ்ரீ பிரம்ம ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி	ஸ்வாமி)
17. கடிக சதகம் அம்மாள்	31. திருக்குடந்தை தேசிகன்
(வாத்ஸ்யவரத குரு)	(கோபாலார்ய மஹாதேசிகன்)

32. ஸ்ரீமத் வழுதார் ஆண்டவன்	38. ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன்
33. ஸ்ரீமத் திருத்துறைபூண்டி ஆண்டவன்	39. ஸ்ரீமத் தெம்பரைஆண்டவன்
34. ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன்	40. ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்
35. ஸ்ரீமத் சின்னாண்டவன்	41. ஸ்ரீமத் மைசூர் ஆண்டவன்
36. ஸ்ரீமத் காடந்தேத்தி ஆண்டவன்	42. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவன்
37. ஸ்ரீமத் தேரமுந்தார் ஆண்டவன்	43. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் சின்னாண்டவன்
	(ப்ரக்ருதம்)

ஹயக்ரீவரின் திருநாமங்கள்

வாசஸ்பதி, வாசீசா, வாசம் நிதி,
ஸ்வேதாஸ்வமுகன், ந்ரு துரங்க மூர்த்தி,
அஸ்வ சிரஸ், வாஜி வக்த்ரா, சைந்தவ வக்த்ரா

ஸ்ரீ ரஹஸ்யநவந்தம் (வேங்கடாத்ரி)

ப்ரஸமித கலிதோஷாம் ப்ராஜ்ய போகாநு ப4ந்தா4ம்
ஸமுதி3த குணஜாதாம் ஸம்ய கா3சார யுக்தாம் |
ஸ்ரீதஜந ப3ஹுமாந்யாம் ஸ்ரேயஸீம் வேங்கடாத்3ரௌ
ஸ்ரீயமுபசிநு நித்யம் ஸ்ரீநிவாஸ த்வமேவ ||

**கோயிலில் நாம் காணும்
தாயார் விக்ரஹங்கள் மூன்று வகைப் படுவன:-**

		
1. அதிகார அர்ச்சை:- கோயிலில் தனக்கென்று தனிச் சன்னதியில் தாமரைமேல் வீற்றிருந்து அருள்புரியும் “தனிக்கோயில் நாச்சியார்”.	2. . லய அர்ச்சை:- பெருமானின் திருமார்பை அலங்கரித்து அருள்பவள்.	3. போக அர்ச்சை:- பெருமானின் இருபுறமும் எழுந்தருளி இனிதே அருளும் (ஸ்ரீதேவி, பூதேவி எனப்படும்) உபய நாச்சிமார். (உபயம் – இரண்டு)

<p>ஸ்ரீ ஸாரஸாரம் (ஸ்ரீரங்கம்)</p> <p>விதி, விஹித ஸபர்யாம் வீததோ, ஷாநு ஷங்காம் உபசித த, நதா, ந்யா முத்ஸவை: த்யாந ஹர்ஷாம்। ஸ்வயமுபசிநு நித்யம் ரங்க, தா, மந் ஸ்வரக்ஷாம் ஸமித விமத பக்ஷாம் ஸாஸ்வதீம் ரங்க, லக்ஷமீம்॥</p>	
--	--

மேகங்களுடன் ஆசார்யன் ஒப்புமை

1. மேகங்கள், ஸமுத்திரத்திலிருந்து உவரநீரை முகர்ந்து நன்னீராக்கி வர்ஷிப்பதுபோல், ஆசார்யனும் வேத வேதாந்த சாஸ்த்ரங்களின் நுண்ணிய பொருளை அங்ஙனமே புரிந்துகொள்ள இயலாத சீடனுக்காக, எளிமைப்படுத்தி எடுத்தியம்புகிறார்.
2. பல இடங்களில் சஞ்சரித்தவாறே மேகங்கள் மழைபொழிவது போல, ஆசார்யனும் தேசத்தின் பல பக்கங்களில் சஞ்சாரம் மேற்கொண்டு ஆங்காங்குள்ள சீடர்களுக்கும், ஏனையோர்க்கும் பகவத் விஷயங்களைக் கற்பிக்கிறார்.
3. வர்ஷிக்கும் மேகங்கள் ப்ரதிபலன் கருதிச் செய்யாததுபோல, ஆசார்யனும் சீடர்களை உயர்நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லுதலே குறியாகக்கொண்டு எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றிச் செயல்படுகிறார். இத்தகு சீர்மைக்குச் சீடர்களின் ஸேவைகள் எவையும் ஈடாகமாட்டா.
4. ஆசார்யன் தனது நித்ய கைங்கர்யங்களுக்குச் சிஷ்யர்களிடமிருந்து கேட்டுப் பெறுவது உசிதமன்று. ஆதலின், சிஷ்யர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து தங்களாலியன்ற பொருளுதவி மற்றும் பிற ஸேவைகளைச் செய்து இவ்வித கைங்கர்யங்கள் குறைவற நிகழ்வுறத் தத்தஅம் ஆசார்யர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கக் கடவர். (இருக்கவேண்டும்)
5. சிஷ்யர்களின் ஸமர்ப்பணையின் பின்னணியில் ஏதேனும் உள்நோக்கமுள்ளதா என்பதைப் பரிசீலித்த பின்னரே ஆசார்யன் அதனை “பகவத் ப்ரஸாதம்” ஆகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்வார்.
6. மேகங்கள் காலத்தில் மழை பெய்யாவிடில் நிலத்தில் வறட்சியும் பஞ்சமும் உண்டாகும். அதுபோலவே ஆசார்யர்களின் வழிகாட்டுதல் கிடைக்காதபோது அறம் பிறழ்ந்துபோகும், தர்மம் தாழ்ச்சியுறும்.

ஓர் உண்மையான ஆசார்யனுக்கு ஒருபொழுதும் “நான்” மற்றும் “எனது” என்ற உணர்வு இருக்காது.

ஊற்றெடுக்கும் குரு சிஷ்ய பாவம்

நமது பண்டைய நூல்களிலும், புராணங்களிலும் குரு-சிஷ்ய பாவத்தைப் பற்றி, குருவுக்கும் சீடனுக்குமிடையே உள்ள நல்லுறவு பற்றி எண்ணற்ற உதாரணங்கள் நிறைந்துள்ளன. குரு சிஷ்ய உறவு மிகவும் நுண்ணியது. ஏனெனில் அதுவே ஒருவனது அறிவைத் தூண்டவும், உடல், மன வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாகவும் ஆன்மீகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதாகவும் அமைகிறது.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தில் முதல் ஸ்லோகம் அறிவின் முதிர்ச்சியால் ஞானம் பரிணமிக்கும் வகையில் குரு சிஷ்யர்களின் குணாதிசயங்களைத் தெளிவு படுத்துகிறது. சிஷ்யர் வால்மீகி முனிவருக்கும் குருவாகிய நாரதருக்கும் இடையேயான உரையாடல் வடிவில் அமைந்துள்ளது.

தப:ஸ்வாத்யாய நிரதாம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம்|

நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகி: முனிபுங்கவம்||

தாம் கொண்ட தூய தவத்தின் பயனாகப் பெற்ற ஞானமே உருவான ஆசான் வழங்கும் கல்வி ஒப்பற்றது.

குருவின் பண்புகள்:-- ஸ்வாமி தேசிகன் தனது ந்யாஸ விம்சதியில் குறிப்பிடுகையில், குருவானவர் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் (ஞான மார்க்கத்தில்) முழுமை அடைந்திருக்கவேண்டும் என்கிறார்.

“சித்தம் சத்ஸம்ப்ரதாயே, ஸ்ரோத்ரியம், ப்ரம்மநிஷ்டம்”

ராமாயண காவ்யத்தின் முதல் சொல்லாக வரும் “தப:” என்பது குரு தனது சீடனுக்கு உபதேசிக்குங்கால் தாம் கைக்கொள்ளவேண்டிய தூய்மையைக் குறிக்கிறது.

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் கண்ணபிரான், 17வது அத்தியாயம் 14 – 16 ஸ்லோகங்களில் ஒரு குருவுக்குத் தேவையான தவ வலிமை (அ) ஒரு குரு மேற்கொள்ளவேண்டிய தவத்தைப் பற்றி விளக்குகிறார். ஞானத்தைப் பெற்று அதைச் சீடர்களுடன் பகிர்வதற்கு ஒரு குருவானவர் மனம், மொழி, மெய் ஆகியவற்றால் தூய்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். “குரு” என்பவருக்கு மிகச் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்பவர் நாரதர்.

சிஷ்யனின் குணங்கள்:--

ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு முயலும் சிஷ்யனும் குருவைப் போலவே சில பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தவம், நாவன்மை மற்றும் மௌனம் என்பவையே அவை. ந்யாஸ விம்சதியின் மூன்றாவது ஸ்லோகத்தில் சிஷ்யன் தன்னை முழுவதுமாகக் குருவினிடம் அர்ப்பணித்து, குருவையே சரஅண்டையவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குருவின் அனுக்ரஹத்தினால் ஞானத்தை அடைய முயற்சிக்கும் சீடனுக்கு மந்த்ர பக்தி, மந்த்ர தேவதா பக்தி மற்றும் ஆசார்யனிடம் வழுவாத பக்தி இருக்கவேண்டும். சிஷ்யன் குருவின் மூலம் கதி பெறத் தணியாத ஆர்வம் கொண்டிருந்தால் இறைவனின் ஸங்கல்பப்படி, குருவானவர் தானே அதையறிந்து கொண்டு சிஷ்யனைத் தேடி வருவார்.

பரந்தாமனின் ப்ரத்யக்ஷ தரிசனமாகிய அமிர்தத்தை வால்மீகி முனிவருக்கு ப்ராப்தமாக்க நாரதர் தானே வால்மீகி ஆச்ரமத்தைத் தேடி வந்தடைந்தார். “சரணாகதி சாஸ்த்ரம்” எனப்படும் வால்மீகி ராமாயணம் ஒரு மனிதனின் ஆன்ம முதிர்ச்சியையும், சீடனின் வாழ்வில் குருவின் முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பாக உணர்த்துகிறது.

மேற்கண்ட பண்புகள் நிறைந்து குருவும் சீடனும் இணைகையில் அறிவின் முதிர்வும், உணர்வின் தெளிவும், உடல் மற்றும் ஆன்ம வளர்ச்சியும் சாத்தியமாகிறது.

.....S.சித்ரா, பெங்களூரு

ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரய சாரம்

தமிழும் சம்ஸ்க்ருதமும் கலந்த மணிப்ரவாள நடையில் ஸ்வாமி தேசிகனால் இயற்றப்பட்டது ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய சாரம்.

தமிழும் சம்ஸ்க்ருதமும் கலந்த மணிப்ரவாள நடையில் ஸ்வாமி தேசிகனால் இயற்றப்பட்டது ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய சாரம். அஷ்டாக்ஷர மந்த்ரம், த்வயம் மற்றும் சரம ச்லோகம் பற்றியதான மிகச்சிறந்த நூலிது. ஸ்வாமி தேசிகன் இயற்றிய நூல்களுள் மகத்தானதாகத் திகழும் இந்நூல் நமக்கு மேற்குறிப்பிட்ட மூன்றையும் கற்பிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. பாரம்பர்யமாக ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் அவசியம் கற்றுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய நான்கு ஸ்ரீஸூக்திகளின் தொகுப்பில் இதுவும் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. படுபயங்கரமான ஜனன மரணச் சுழற்சியினால் அலைக்கழிக்கப்படாமல், இதிலிருந்து விடுதலை பெற்று மோக்ஷமடைய விரும்பும் எல்லா ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கற்றுணர வேண்டிய நூல் இந்த ரஹஸ்யத்ரய சாரம் ஆகும்.

ஒருவரது வாழ்வின் இறுதி லக்ஷ்யமான மோக்ஷத்தை அடைய விரும்புவன் மோக்ஷமென்னும் புருஷார்த்தத்தைப் பற்றித் தெளிவுற்றிருக்க வேண்டும். தத்வங்களைப் பற்றியும், ஹிதங்களைப் பற்றியும், தெளிவாக அறிந்திருக்கவேண்டும். இந்நூலில் 32 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அவற்றில் மூன்று தத்வங்களும், மூன்று ரஹஸ்யங்களும், அர்த்த பஞ்சகமும், ப்ரபத்தியும் மிக விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசார்ய ஸ்ரேஷ்டரின்

14 பண்புகள்

(ஸ்ரீமந்திகமாந்த மஹாதேசிகன் வகுத்துத் தந்தது)

ப்ரபந்தன் இவ்வுலக வாழ்வின் இறுதியில் அனைத்திற்கும் மேலான உயர்ந்த கதியான பரமபதத்தை அடைந்துய்ய விரும்புகிறான். இதற்காக அவன் முதலில் செய்யவேண்டியது ஒரு சிறந்த ஆசார்யனைச் சென்று சேர்ந்து அவரைப் பற்றிநிற்பது ஆகும். அவரே இவனுக்குச் சரியான வழிகாட்டியாகவும், வழித்துணையாகவும் இருந்து நடத்த வல்லவர். அத்தகைய சிறப்புடைய ஆசானின் பண்புகள் வருமாறு:--

1. ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள், ஸ்ரீஆளவந்தார் போன்ற ஆசார்யர்கள் வகுத்துப் பின்பற்றிய ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஈடுபட்டு, அதையே சிறிதும் வழுவாமல் தானும் கடைப்பிடிப்பவர் சிறந்த ஆசான்.
2. நெஞ்சில் உரமும் நேர்மைத்திறமும் கொண்டு தீமை கண்டு அஞ்சி நடுங்காமல், அவை தம்மைத் தீண்டுங்கால் அவற்றை எதிர்கொண்டு வீழ்த்தி நன்மையை நிலைநாட்டுபவர். நல்லவை நாட்டத் தீமையை ஒட்ட வல்லவர்.
3. “தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்” என்பதற்கொப்ப தீயசெயல்களின் பக்கலில் நாட்டங் கொள்ளாதவர்.
4. தர்ம சாஸ்த்ரத்துக்குப் புறம்பான எச்செயலையும் மேற்கொள்ளாதவர்.
4. வேத, வேதாந்தங்களைக் கசடறக் கற்றுணர்ந்தவர்.

5. பரம்பொருளான ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் அசஞ்சல பக்தியும் எல்லையற்ற விஸ்வாசமும் (நம்பிக்கையும்) கொண்டவர்.
6. ஸத்வ குணமே வடிவானவர்.
7. ஸத்யத்தையே எஞ்ஞான்றும் (எப்போதும்) கடைப்பிடிப்பதோடு, பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் எச்செயலையும் செய்யாதவர்.
8. தனக்கு முன் விளங்கிய ஆசார்யர்கள் வகுத்த நெறிமுறைகளைச் சிறிதும் பிறழாமல் தானும் அதுபோன்று விளங்குமளவிற்குக் கடைப்பிடிப்பவர்.
9. தன் செயல்களைப் பிறர் கண்டு உகந்து அதன்மூலம் தனக்குப் பெருமை சேரவேண்டுமென்று தற்பெருமைக்காக எச்செயலையும் கைக்கொள்ளார்.
10. புலன்களைத் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர்.
11. தன்னைச் சார்ந்திருக்கும் சீடனுக்கு இவ்வுலகில் வழிகாட்டியாகவும், வேற்றுலகில் வழித்துணையாகவும் இருந்து அவன் மோக்ஷமடையும்வரை உடனிருந்து அருள்பவர்.
12. இறையருள் நிரம்பப் பெற்றவர்.
13. தன்னுடைய சிஷ்யனுக்குப் பரகதியின் மேன்மையை எடுத்துக்கூறி அதனை அடையும் வழிகாட்டுபவர். சிஷ்யன் வழிமாறினால், அதை அவனுக்குத் தக்கபடி உணர்த்தித் தீமையை சிஷ்யனிடமிருந்து விலக்க உபாயம் செய்பவர்.
14. லோக கேக்ஷமத்திற்காக மட்டுமே வினையாற்றும் தவச்சீலர். உலகில் வாழ் உயிரினங்களின் நலன் கருதி வாழ்பவர்.

“இரானுஜரும் அவரது சீடர்களும்”

ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி |
வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும்நாம் ||
தெழிகுரல்அருவித் திருவேங்கடத்து |
எழில்கொள் சோதி எந்தைதந்தை தந்தைக்கே ||

-Thiruvaimozhi, 3.3.1- Nammalwar

இப்பாடலின் பொருள்:-- அருவிகள் ஆர்ப்பரித்துச் சலசலத்து அழகு செய்யும் திருவேங்கடமலையில் எழுந்தருளி இருக்கும் எம்மானே! உன்னைச் சேர்ந்த நாங்கள் இனி எக்காலத்திலும் உனக்கே ஆட்செய்வோம்! எங்களைக் காத்தருள்வாய்!

ஒரு சமயம் ஸ்வாமி ராமானுஜர் மேற்காணும் பாகரத்தின் பொருளை வருணித்தபடி, தன் சீடர்களை நோக்கி, “ திருமலை போய் நந்தவனம் அமைத்துப் புஷ்பக் கைங்கர்யம் செய்ய முன்வருவார் எவரேனும் உண்டோ?” என்று வினவ, உடனே அங்கிருந்த அனந்தசூரி என்ற பெயருள்ள சீடர் இப்பணியைத் தாமே மேற்கொள்ள இசைந்தார். அவ்வண்ணமே திருமலையை அடைந்து நந்தவனம் அமைத்து அதிலிருந்து நறுமலர்களைத் தினமும் வேங்கடவனுக்குச் சமர்ப்பித்து வந்தார். நந்தவனத்திற்கு “ராமானுஜம்” என்று பெயரிட்டார். ராமானுஜரும் திருமலைக்குச் செல்ல அவாக்கொண்டு தன் சீடர்களுடன் ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டுப் புறப்பட்டார்.

வழியில் அஷ்டஸஹஸ்ர க்ராமம் எனும் க்ராமத்தின் வழியே சென்றுகொண்டிருக்கும்போது அந்த க்ராமத்தில் வசிக்கும் யக்ஞேசர், வரதர் எனும் இரு சீடர்களுள் யக்ஞேசர் பொருள் படைத்தவராகவும் வசதிகளுடன் வாழ்பவராகவும் இருந்ததால் சீடர்களோடு தாம் அவர் இருப்பிடத்தில் தங்கிச்செல்ல உத்தேசித்திருந்தார். முன்னதாக யக்ஞேசரைச் சந்தித்து வருமாறு தம்மிரு சீடர்களை அவர் இருப்பிடத்திற்கு அனுப்பினார் ராமானுஜர். யக்ஞேசர் அவ்விரு வைஷ்ணவர்களைப் புறக்கணித்து, ராமானுஜர் வரும் சமயத்தில் தாமே மிகுந்த ஆடம்பரத்துடன் வரவேற்க உத்தேசம் கொண்டார். தன் சீடர்களைச் சரியாக வரவேற்று உபசரிக்காததை அறிந்த ராமானுஜர் மாறாக மற்றொரு சீடரான வரதரைச் சந்தித்து அவருடன் தங்கிவிட்டுப் புறப்பட எண்ணங்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

வரதரின் இல்லத்தை நெருங்குமுன்னரே அவரது மனைவி “பருத்திக்கொல்லை” தம் இல்லத்தை நோக்கி ஆசார்யன் அவரது குழாத்துடன் எழுந்தருளுவதை அறிந்து கொண்டாள். மிகுந்த ஏழ்மையில் அவளும் அவள் கணவனும் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களை வெளியில் வந்து வரவேற்குமளவிற்குக்கூட இயலாத நிலையில் அவளது உடை கந்தலாக இருந்தது. அவர்களது இல்லத்தை ஆசார்யன் கடப்பதைக் கண்டு உள்ளிருந்தபடியே அவள் கையைத்தட்டி அவரது கவனத்தை ஈர்க்கவே, அவள் நிலையைப் புரிந்துகொண்ட ஆசார்யனும் தனது அங்கவஸ்திரத்தைச் சாளரத்தினூடே எறிய, அதை உடுத்துக்கொண்ட பருத்திக்கொல்லையும் இல்லத்தின் வெளியே வந்து அவர்களை வரவேற்றாள். அவர்கள் கை, கால் அலம்புவதற்கு ஜலம் கொடுத்து அனைவரும் சங்கோஜமின்றி சகஜமாகத் தங்கவேண்டும் என்று விஞ்ஞாபித்தாள். அவர்களுக்கு உணவளிக்கத் தக்க வகையில் இல்லத்தில் ஏதுமில்லாததால், விருந்தோம் மளிகைச் சாமான்களின் தேவையை உணர்ந்து அதற்காகப் புறப்பட்டாள். கடையில் பொருள் கொடுத்து சாமான்கள் வாங்குமளவிற்கு நிதிநிலைமையற்று, மிகவும் ஏழ்மையில் அவர்கள் இருவரும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும், ஆசார்யன் மீதுள்ள அளவற்ற பக்தியினால் வேறு வழியின்றி ஒரு உபாயத்தைக் கைக்கொண்டாள். அதாவது அருகிலுள்ள மளிகைக் கடைக்குச் சென்று அந்த வியாபாரி மனமகிழும்படியான வகையில் பேசி, அவனிடமிருந்து சாமான்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஆசார்யனை உபசரிக்கத் துணிந்தாள். அந்த வியாபாரி காமக்கண்ணுடன் பலமுறை நோக்கியிருப்பதை அறிந்து தன் கற்பை இழந்தாவது அவனிடமிருந்து பொருள்களைப் பெற்று ஆசார்யரையும் அடியார்களையும் விருந்து உபசரிக்கத் திடம் கொண்டாள். அவ்விதமே வியாபாரிக்கு வாக்களித்துப் பொருள்களைப் பெற்று இல்லம் வந்து சேர்ந்தாள். வியாபாரியும் விருந்தினர் சென்றபின் காரிகை தன்னிடம் வந்து சேர்வாள் என நம்பிக் களிப்புற்றான்.

வரதர் யாசகத்திற்குச் சென்று வீடு திரும்பினார். ஆசார்யனையும் அவரது சீடர்களையும் கண்டு அளவிலா மகிழ்ச்சியுற்றுப் பின்னும் தன் மனைவி அதற்குள் விருந்தோம்பலுக்குச் சிறந்த முறையில் உணவு தயாரித்து விருந்தினர் இளைப்பாறுவதற்குப் படுக்கை முதலியனவும் தயார் செய்தது கண்டு வியப்புற்றார். நடந்ததனைத்தையும் மனைவி சொல்லக் கேட்ட வரதனார் இல்லாளை நோக்கி, “நீயே சீடருள் சிறந்தவள். ஆத்மரக்ஷணம் செய்யும் ஆசார்யருக்காக உன் கற்பையும் த்யாகம் செய்ய முன்வந்த நீ மனைவியன்றித் தெய்வமே ஆனாய்! என்று போற்றினார். இருவரும் மிகுந்த பணிவுடனும் உற்சாகத்துடனும் தன் இல்லத்தை அலங்கரிக்க எழுந்தருளிய ராமாநுஜரையும் அவரடியார் குழாத்தையும் விருந்தோம்பினர். அவர்களது ஒற்றுமையையும் ச்ரத்தையையும் கண்டு வியந்த ராமாநுஜர் மேலும் சிறிது காலம் அவர்களுடனே தங்க எண்ணம் கொண்டார். அவர்களை ஆசீர்வதித்து ப்ரசாதமும் வழங்கினார்.

வ்யாபாரியின் உதவிக்குக் கைம்மாறு செய்ய எண்ணம் கொண்டனர் தம்பதியர். ஒப்பந்தப்படி இனி வரதரின் மனைவியை அந்த வ்யாபாரி எம்முறையிலும் நடத்தலாம். ஆனால் அதற்குமுன் ராமாநுஜர் தங்களுக்கு அளித்த ப்ரசாதத்தின் ஒரு பங்கை வ்யாபாரிக்கு இத்தம்பதியர் அளிக்கவே, அதை உட்கொண்ட மறுகணமே அந்த வ்யாபாரியின் உள்ளத்தில் மாற்றான் மனைவி மீதிருந்த தகாத வேட்கை அகன்றது. தனது கொடிய நோக்கத்தை உணர்ந்து வெட்கிய வ்யாபாரி, பருத்திக்கொல்லையின் பாதங்களில் வீழ்ந்து மன்னிக்கக் கோரினான். தன்னை ராமாநுஜரிடம் அழைத்துச் செல்லும்படியும், தானும் அவருடைய சீடராக விரும்புவதையும் கோரினான். இவர்கள் மூவரும் இல்லத்தை அடைந்து ராமாநுஜரைச் சேவிக்குங்கால், நடந்த செய்திகளனைத்தையும் தெரிந்துகொண்ட ராமாநுஜர், அந்த வ்யாபாரியை மன்னித்து, அவனையும் தன் சீடர் குழாத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார்.

இதற்கிடையில், நடந்தவை ஏதும் அறியாத யக்ஞேசர் குழப்பமடைந்தார். ராமாநுஜர் நேரே அவரது இல்லம் தேடி வரப்போவதாக எண்ணிக்கொண்டு அதுவரை எதிர்பார்த்துக்

காத்திருந்தார். அவர் எண்ணப்படி ஏதும் நிகழாமற்போகவே வெளியில் சென்று ராமாநுஜர் வருகை பற்றித் தகவலறிய முயன்றபோது, ராமாநுஜர் சீடர் குழாத்துடன் வரதர் இல்லத்தில் தங்கியிருப்பதை அறிந்தார். உடன் அங்கு சென்று ராமாநுஜரிடம் கூமித்தருள ப்ரார்த்தித்தபடியே தன் இல்லத்திற்கு வராத காரணம் வினவினார். ராமாநுஜரும், “யக்ஞேசா! ஒரு வைஷ்ணவன் தனது கடமைகளை ஆற்றித் தன் ஆசார்யனைப் பின்பற்றுவது சரியே. ஆயினும் அதற்கும் மேலாகச் சக வைஷ்ணவர்களை வரவேற்று, மதித்துத் தெய்வமெனப் போற்றவேண்டும். நீ என் சீடர்களைப் புறக்கணித்ததும் அவமதித்ததும் இறைவனையே அவமதித்ததற்கு ஒப்பாகும்” என்று விளக்கினார். அவரிடம் மீண்டும் மன்னிப்புக் கோரிய யக்ஞேசர், இத்தகைய பாபத்திலிருந்து மீளத் தான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று வினவவே, ராமாநுஜரும் சீடர்கள் அனைவருடைய துணிகளைத் துவைத்துத் தருமாறும் அச்செயலே யக்ஞேசர் தான் செய்த பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தமாக அமையும் என்றும் கூறினார்.

மூன்றுகள்

ஒரு சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்கான இலக்கணங்கள் “வைலக்ஷண்யத்ரயம்” நிர்ணயிக்கப்படுதல்

1. விஷய வைலக்ஷண்யம்:-- படைப்பின் தன்மை (படைப்பு எதைப் பற்றியது என்பதைப் பொறுத்தது)
2. வக்த்ரு வைலக்ஷண்யம்:-- படைப்பை ஆக்கியோன் தன்மை (படைப்பின் கர்த்தாவின் மேன்மை பொறுத்தது)
3. ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யம்:-- படைப்புத் திறன். (படைக்கப்பட்ட இலக்கியம் கொண்டிருக்கும் சிறப்புகள், படைப்பாளியின் திறனைப் பொறுத்தது)

தாபத்ரயம்

1. ஆத்யாத்மிகம் – ஜூரம் முதலியவற்றால் தோன்றும் உடற்பிணி. மற்றும் கோபம், காமம் முதலியவற்றால் தோன்றும் மனநோய்கள்.
2. ஆதிதைவிகம் – சக மனிதர்கள், விலங்குகள், பறவைகள் முதலியவற்றால் விளையும் துன்பங்கள்.
3. ஆதிபௌதிகம் – இயற்கைப் பேரிடர்கள் மழை, காற்று, குளிர் வெப்பம் இவற்றின் தீயவிளைவுகளால் மனிதன் பெறும் துன்பங்கள்.

ஸ்ரீராம ஜென்மபூமி

அயோத்தி

...5.08.2020

அடிக்கல் நாட்டும் விழா
சிறப்பாக நடந்தேறியது

காலை பாதுகாராதனம்

ஆசார்யன் வழி நடத்தும் நித்ய பாராயண கோஷ்டி

அவரது தினசரி கோஷ்டியில் கலந்துகொள்வதற்கும், அவரது இன்
வழிகாட்டுதல், அறிவு, ஞானம், ஆசீர்வாதம் மற்றும் மந்திரஅக்ஷதை
ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கும் நாம் அவரை பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

நம் ஆஸ்ரமத்து ஆசார்ய புருஷர்கள்.

ஸ்ரீமத் தென்பிறை ஆண்டவன்

அவதாரம் :-- இவர் ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவனுக்கு அடுத்தபடியாக ஆஸ்ரமம் மேற்கொண்டவர். 23 வருடங்கள் ஆஸ்ரமத்தை அலங்கரித்தார். வெங்கட்ராகவன் என்பது ஸ்ரீமத் தென்பிறை ஆண்டவன் ஸ்ரீரங்கநாத மஹாதேசிகனின் பூர்வாச்ரமத் திருப்பெயர்.

ஸ்ரீமத் வேத வதம்ஸ லக்ஷ்மண முநே:ப்ராப்தகமாந்த த்வயம்
தேந ஸ்ரீரகுபங்கவாங்க்ரியுகளே ந்யஸ்தாத்ம ரக்ஷாபரம்
ஸ்ரீமத் ஸ்ரீநிதி யோகிவர்ய கருணாலப்தாபஜ சக்ராங்கநம்
வந்தே ஸாந்தி விரக்தி பூர்ணம் அநகம் ஸ்ரீரங்கநாதம் குரும்

பொருள்: தவ யோகியரின் அளப்பரிய அருங்குணங்களான ஞானத்தெளிவு, அமைதி, விரக்தி, வைராக்யம், அநகம் (உள்ளத்தாய்மை) முதலியவற்றிற்கு இருப்பிடமானவரும், ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன் (நம்மாண்டவன்) அருளினால் உபதேசிக்கப்பட்டு வடுவூர் ஸ்ரீஸ்தாராமனிடத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவரும், ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகனிடமிருந்து (ஆக்கூர் ஆண்டவன்) துர்யாஸ்ரம ஸ்வீகாரம் பெற்றவரும் ஆன ஸ்ரீரங்கநாத மஹாதேசிகன் திருவடிகளைத் துதிக்கிறேன்.

வரிசை எண்	ஆசார்யர் பெயர்	அவதாரம்	ஆச்ரம ஸ்வீகாரம்	சாதுர்மாஸ்யங்கள்	திருநாடு அலங்கரித்தது
9	ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன்	1886	1946	15	1963

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பெரியாச்ரமம் முனித்ரய சம்ப்ரதாய ஆசார்ய பரம்பரையில் 9 வது பீடாதிபதியாக ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் எழுந்தருளினார்.

பாமணியாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள அழகிய அமைதியான கிராமம் தென்பரை. நம் ஆசார்யன் (19-8-1886) விய வருஷம் ஆவணி மாதம் ரேவதி நக்ஷத்தரத்தில் ஸ்ரீ உப.வே. வங்கீபுரம் சேஷாத்ரியாசார்யர் திருக்குமாரராக அவதரித்தார்.

இவருடைய ஜாதகத்தை கணித்துப் பார்த்த ஜோதிடர்கள் இவர் எதிர்காலத்தில் ஈடிணையற்ற ஸந்யாசியாகிப் புகழ் பெறுவார் என்று மொழிந்தனர். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ஸ்காரங்களை உரிய வயதில் முறையே பெற்றுக்கொண்ட ஸ்ரீமதாண்டவன் சாமவேதத்தை அத்யயனம் செய்து தேர்ச்சியுற்றார்— திறம் பெற்றார். திருக்குடந்தை ஸம்ஸ்க்ருதக் கல்லூரியில் பயின்று ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும், காவ்ய சாஸ்த்ரங்களிலும் மற்றும் பிற வேத சாகைகளிலும் தீவிர பயிற்சி பெற்றுத் திறம்படக் கற்றுத் தேர்ந்தார். பிறகு ராஜமன்னார்கோவிலில் (மன்னார்குடியில்) ஸ்ரீ உப.வே. ரங்காச்சார் ஸ்வாமியிடம் வ்யாகரண சாஸ்த்ரத்தைப் பயின்றார். (பிற்காலத்தில் இந்த மஹநீயர் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தின் 39ஆவது ஜீயராகப் பட்டமேற்று ஸ்ரீபராங்குச சடகோப யதீர்த்ர மஹாதேசிகன் என்று அழைக்கப் பட்டார்) இதையடுத்து நம் ஆண்டவன், விளக்குடி சென்றார். அங்கே “தார்க்கிக சிம்மம்” ஸ்ரீ உப.வே. ஸ்ரீநிவாஸாச்சார்யாரின் சிறந்த வழிகாட்டுதலில் தர்க்க சாஸ்திரத்தைப் பயின்றார்.

இதையடுத்து மஹாமஹோபாத்யாய ப்ரம்மஸ்ரீ குப்புசாமி சாஸ்திரிகள் மற்றும் ப்ரம்மஸ்ரீ சின்னசாமி சாஸ்திரிகளிடம் மீமாம்ஸா சாஸ்திரம் பயின்றார்.

1908 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீமதி விஜயவல்லி அம்மாளைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். திருமணம் நடைபெற்ற உடனே தன் தந்தையின் சஹோதரர் மஹாவித்வான் ப்ரம்மநிதி ஸ்ரீ உவே. ராமபத்ராச்சார் ஸ்வாமியுடன் வைஸ்வதேவ உபதேசம் பெற்றார். க்ருஹஸ்தாசிரமத்தில் இருக்கும்போது பஞ்சகால அனுஷ்டானங்களை நியம நிஷ்டையுடன் கடைப்பிடித்தார். பின் நேஷனல் உயர்நிலைப் பள்ளியில் மத போதகராகப் பணியாற்றினார். இத்தருணங்களில் ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி மடம் ஏற்பாடு செய்யும் ஸம்ஸ்க்ருதப் போட்டிகளுக்குத் தேர்வாளராகப் பணிபுரிந்தார். நம் ஆசார்யனின் பாண்டித்யம் காஞ்சி பரமாசார்யரின் பாராட்டுகளைப் பெற்றது.

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகனைப் பின்பற்றி இவரும் 'உஞ்சவ்ருத்தி'யில் ஈடுபட்டார். தீவிர நியமங்களைக் கடைப்பிடித்து, லௌகீக வாழ்வில் முழுதும் துறவு மனப்பான்மை பூண்டு வைராக்யத்துடன் வாழ்க்கை நடத்தினார். ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனின் காலக்ஷேப கோஷ்டியில் சேர்ந்து "க்ரந்த சதுஷ்டயம்" காலக்ஷேபம் செய்தார். அச்சமயங்களில் இவரது தீவிர கவனமும், முழுமையான ஈடுபாடும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவரது சிறு பிராயத்திலேயே இவருக்கு "பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம்" செய்துவைத்தவர் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன். பின்னாளில் அவர் வடுவூரில் எழுந்தருளியிருந்த சமயத்தில் இவருக்கு வடுவூர் ஸ்ரீராமனின் திருவடிவாரங்களில் பரந்யாஸமும் செய்துவைத்தார். 1922ல், மன்னையில் இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாக ஸ்ரீமத் ராமாயண உபந்யாஸம் செய்த பெருமை கொண்டவர் நம் ஸ்வாமி.

நம் ஸ்வாமி, ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனிடம் காலக்ஷேபம் செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில், எதிர்பாராது காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் திருநாடு அலங்கரித்தார்.

ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனை அடுத்து, ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன் ஸந்யாசம் மேற்கொண்டு நம் ஆச்ரம பீடத்தை அலங்கரித்தார். நம் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவனிடம் காலக்ஷேபத்தைத் தொடங்கினார்.

சிறுவயதிலிருந்தே ஸத்வகுணத்தின் பூர்ணமான இருப்பிடமான புண்ணிய சீலர் நம் ஸ்வாமி. எளிமை, உண்மை, தூய்மை, அனைத்தையும் விவரமாக அறிதல், நெஞ்சுரம், சமத்துவம், துறவு மனப்பான்மை, மிளிரும் அறிவு, சம்ப்ரதாய விஷயங்களில் புலமை ஆகியவற்றிற்கு இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்தார். அவர் அணிந்திருந்த உடையிலும், கொள்ளும் உணவிலும், வாழ்க்கை முறையிலும் மிகுந்த எளிமையைக் கடைப்பிடித்த பாங்கில் வியந்து இவரிடம் பலரும் மனதைப் பறிகொடுத்தனர். தன் குடும்பத்திற் கெனப் பொருள் (பணம்) சேர்ப்பதில் துளியும் ஆர்வமற்றவர். நமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்தத்தின் மீதுள்ள எல்லையில்லாப் பற்றும் தீவிர நம்பிக்கையுமே இவர் இத்தகு எளிமையும் துறவு மனப்பான்மையும் கொள்ளக் காரணமாக அமைந்தன. ஸதஸ்ஸில் அந்வயிக்கும் சமயங்களில்கூட வித்வான்களுக்கு உரிய சம்பாவனையைப் பெற்றுக்கொள்வதை அனேக சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்க்க முயன்றவர்.

ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவனின் திருவடிவாரங்களில் தொடர்ந்து காலக்ஷேபமும் கைங்கர்யங்களும் செய்துவந்த நம் ஸ்வாமியின் ஞான வைராக்ய அனுஷ்டானாதிகளைக் கண்டு மிகவும் சந்தோஷித்த ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன் தமக்குப் பின் பெரியாச்ரமத்தின் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராக எழுந்தருளும் தகுதி நம் ஸ்வாமிக்கே இருக்கிறது என உணர்ந்தார். நம் ஆச்ரமத்தின் பெருமைகளை மேன்மேலும் உயர்த்த வல்லவர் நம் ஸ்வாமியே என்று நம்பினார். ஆதலால் நம் ஸ்வாமிக்கு ப்ரபத்தி ப்ரயோகமும், ப்ரேக்ஷ மந்த்ரமும் உபதேசம் செய்துவைத்தார்.

இதற்கிடையில் ஸ்வாமியின் தர்மபத்னி 1946ல் ஆசார்யன் திருவடி அடைந்தார்.

வயோதிகம் காரணமாக ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன் உடல் நலிவுற்றார். இச்சமயத்தில் தீவிர சிந்தனைக்குப் பின் நம் ஸ்வாமி ஆசார்யனை அணுகித் தான் ஸந்யாசம் மேற்கொள்ள

உதவிடக் கோரினார். இதுகேட்டுப் பெரிதும் மகிழ்ந்த ஆக்கூர் ஆண்டவனும் இப்புனித வேள்விக்கான (துறவுபூணும் விழா) ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார்.

விய வருஷம் ஹப்பசி மாதம் 24ம் தேதி (6-10-1946) அடியார் குழாம் சூழ, ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவனும் ஸ்ரீ உப. வே. ப்ரம்மநிதி தென்பரை வெங்கட்ராகவாச்சார் ஸ்வாமிக்கு “ஸந்யாசம்” அளித்தார். மேலும் “ஸ்ரீரங்கநாத மஹாதேசிகள்” என்று பெயரும் சூட்டினார். அன்று முதல் சிஷ்யர்களால் அன்புடன் தென்பரை ஆண்டவன் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இதற்குப் பின் ஐந்து மாதங்கள் கழித்து ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன் 19-3-1947 அன்று திருநாடு அலங்கரித்தார்.

தனது குடும்ப வாழ்க்கையிலேயே தீவிர அனுஷ்டானங்களையும் விரக்தி மனப்பான்மையையும் கொண்டிருந்த ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவனின் ஸந்யாச வாழ்க்கை முறையில் பெரிதாக எந்த மாற்றமும் தேவையற்றதாக இருந்தது. ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் காலத்திலிருந்த முறையாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த ஆச்ரம தினச ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் காலத்திலும் அவ்வாறே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. தினசரி அதிகாலை 4 மணிக்கு முன்னரே எழும் ஆண்டவன், உடனே அவகாக ஸ்நானம் மேற்கொண்டு ஸந்யாவந்தன ஜபதபாதிகளுக்குப் பின் பகவத் ஆராதனமும், பூர்வாசார்யர்களின் பாதுகா ஆராதனமும் செய்து வந்தார். இதற்குப்பின் பெருமாள், பாதுகா தீர்த்தங்கள் முறையே ஸாதிக்கப்பட்டன. இதையடுத்து, ஸ்ரீபாஷ்ய, கீதாபாஷ்ய, பகவத் விஷய காலக்ஷேபங்களை நிகழ்த்தி வந்தார். இவை முறையே முடிவுற்றபின், பாகவதர்களுக்கு அன்றைய தினம் ஸமாச்ரயண பரந்யாசம் முதலிய வைதிக கர்மாக்களைச் செய்து அனுக்ரஹித்தார்.

மாலை நேரங்களில் மற்றைய அனுஷ்டானங்களோடு, ஸ்ரீமத் ராமாயணம், ந்யாய சித்தாஞ்சனம், அதிகரண சாராவளி முதலிய திவ்ய ஸூக்திகளின் காலக்ஷேபம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஒரு நாளில் ஒரே முறை மிகச் சிறிதளவே உணவு உட்கொள்வது வழக்கம். ஸ்ரீ உப. வே. சக்கரவர்த்தி க்ருஷ்ணமாச்சாரியார், ஸ்ரீ உப. வே. வீ. கே. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரி யார், பிறகு ஸ்ரீ உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸராகவாச்சாரியார் (ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனாகப் பின்னாளில் எழுந்தருளியவர்) ஆகியோர் வெவ்வேறு காலங்களில் ஆச்ரமத்தின் “ஸ்ரீகார்யம்” எனும் பொறுப்பை நிர்வஹித்தனர்.

ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவனின் ஆஜ்ஞைப்படி, மன்மத வருஷம் ஐப்பசி மாதம், 1955 அக்டோபரில், துவங்கி “ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா” எனும் பெயரில் மாத இதழ் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இது ஆச்ரமத்திற்கும், ஆண்டவன் திருவடிகளுக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தியது. தன்னுடைய தீவிர அனுஷ்டானங்களாலும், குறைந்த ஆஹாரத்தினாலும் ச்வாஸ ஸம்பந்தமான உடல்நலக் குறைவாலும் நாளுக்கு நாள் நலிவடைந்த ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் ஆச்ரமத்தைச் சேர்ந்த மூன்று வித்வான்களுக்கு ப்ரேக்ஷ மந்த்ரம் உபதேசித்தார். அவர்கள் ஸ்ரீ உப. வே. கண்ணன் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ உப. வே. மைசூர் கோபாலாச்சார் ஸ்வாமி (இவரே பின்னாளில் ஸ்ரீமத் மைசூர் ஆண்டவன் என அழைக்கப் பட்டவர்) மற்றும் மன்னார்குடி கனபாடி வித்வான் ஸ்ரீ உப. வே. நரசிம்மாச்சார்ய ஸ்வாமி ஆகியோராவர். இவர்களைத் தயாராக இருந்து எந்நேரமும் அழைக்கப்படும்போது உடன்வந்து ஸந்யாசம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்றும் ஆஜ்ஞை பெற்றனர்.

ஏப்ரல் 1963ல் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவனின் உடல்நிலை மிகவும் மோசமானது. மிகுந்த சிரமத்துடனேயே நித்ய கர்மானுஷ்டானங் களைக் கடைப்பிடித்தார். 1963, ஏப்ரல் 4ல் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவனின் உடல்நிலை கவலைக்கிடமானது. சிஷ்யர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவ்விஷயம் கேள்விப்பட்ட ஸ்ரீ உப. வே. கண்ணன் ஸ்வாமி ஆச்ரமத்தை வந்து சேர்ந்தார். உடனேயே துருத கதியில் ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமிகளின் துரியாச்ரம ஸ்வீகாரத்திற்கான ஏற்பாடுகள் விரைவில் நடந்தேறின. அடுத்த நாள் அதிகாலையில் (5-4-1963) வெள்ளிக்கிழமை சுக்ல த்வாதசி மக நக்ஷத்ரம் கூடிய நன்னாளில் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் ஸ்ரீ உப. வே. கண்ணன் ஸ்வாமிகளுக்கு ஸந்யாசாச்ரம

ஸ்வீகாரம் செய்துவைத்தார். அவருக்கு ஸ்ரீவேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன் எனத் திருநாமம் சூட்டி அடுத்த சில மணி நேரங்களுக்குள்ளாகவே, தனக்கு அடுத்த ஆசார்யனைக் கண்ணுற்ற திருப்தியோடு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

நம் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமத்து ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களான பூர்வாசார்யர்கள் ஒவ்வொருவரும் அணிமணியென ஆன்மீக ஒளிபெற்று அனைவரும் இறையருள் பெற்று இன்புறத் தவங்கள் மேற்கொண்டனர். நம் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் துறவறம் மேற்கொண்டபோது மட்டுமின்றி, பிள்ளைப்பிராயத்திலும், இல்லறத்தில் இருந்தபோதும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும், பின்பற்றிய பிறழா நியமங்களும் செய்த தவமும் தன்னிகரற்றவை. தவத்தின் மறுவடிவம் சீலத்தின் செயல்வடிவம் என்றால் அது ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவனுக்கே பொருந்தும். அவரடி போற்றி அருளினை வேண்டி அகவிருள் களைவோமாக!

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம: |
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கநாத மஹாதேசிகாய நம: |

ஆனைக்கும் அருள்தந்து ஆட்கொண்ட அச்சுதன்போல்
அருள்தேடி அலைகின்ற அன்பர்கள் மனம் வாடி
அலையாமல் அங்கவரை ஆட்கொண்ட திருவரங்கத்து
ஆசார்யன் திருவடியில் அடியேனின் ஸமர்ப்பணைகள்
..... ஹேமா ராகவன், வயநாடு.

ஆவணியில் ரேவதியில் அவனிதனில் அவதரித்து
அருளுடனே ஆட்படுத்தி அன்பர்எமைக் காத்திடவே
சீர்மைகொள் திருவரங்கத் தமுதனவன் பெயர்கொண்டு
சீலமதாய் உருக்கொண்ட தேசிகனைச் சரணடைந்தோம்!
அன்புக்கோர் வடிவென்றால் இவரென்பர் அவனியிலே!
அமைதிக்கும் எளிமைக்கும் வடிவுதர வந்தமர்ந்தார்!
அருளுக்கும் தவத்துக்கும் வடிவுண்டோ? உண்டெங்கில்,
அறிவொளியாய்த் தோன்றுமிவர் பதமலர்கள் நிதமணிவோம்!
அறியாத குழவிக்கும் உறுகதியை உறச்செய்வான்
அருளன்பாய்ப் பரகதியிங் கெனக்கீந்த பெருவள்ளல்!
ஆண்டவனாய் எழுந்தருளி அடியேற்கும் அருள் செய்த
அரங்கத்து தேசிகனுக் காட்பட்டு நின்றோமே!
அன்பருளத்தினிலே என்றும் நிலைபெற்று ஆண்டுவரும்
ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவனின் அருள்நாடும்
..... ஹேமா ராகவன், வயநாடு.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்
அவதாரம் – பங்குனி புஷ்யம் 1907
10 ஆவது பீடாதிபதி
ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் 1963ல்
சாதுர்மாஸ்யங்கள் 26
திருநாடு அலங்கரித்தது 1989

தனியன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ முனிகருணா லப்த வேதாந்த யுகம்ம
ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவாஸ யோகீஸ்வர குருபதயோரர்ப்பித ஸ்வாத்ம பாரம்
ஸ்ரீமத் க்ஷரங்கநாதாஹ்வய முநி க்ருபயா ப்ராப்த மோக்ஷாஸ்ரமம்தம்
ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ முநிமபரம் ஸம்ஸ்ரயே தேசிகேந்த்ரம்.

பொருள்:-- நம்மாண்டவன் எனப்படும் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹா தேசிகனிடத்தில் வேதாந்த பாடங்களைக் கற்றவரும், ஸ்ரீமத் ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகனிடத்தில் (ஆக்கர் ஆண்டவன்) பரந்யாஸம் செய்துகொண்ட வரும், ஸ்ரீமத் ரங்கநாத மஹா தேசிகனிடத்தில் (ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன்) அனுக்ரஹத்தில் துரீயாச்ரமத்தை மேற்கொண்டவருமான ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனைச் சரணடைகின்றேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரிக்கரையில் அமைந்துள்ளதும், திருக்கண்டியூர் அருகேயுள்ளதுமான காரைக்குடி என்னும் கிராமத்தில் ஸ்ரீ உப. வே. பத்மநாபாச்சாரியாருக்கும் ஸ்ரீமதி கமலவல்லி தேவிக்கும் மகனாக 1908 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் அவதரித்தார். பங்குனி மீ புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தார். குழந்தைக்கு ஸ்ரீநிவாஸ ராகவன் என்று பெயரிட்டாலும் இவரது பெற்றோர் இவரைச் செல்லமாகக் கண்ணன் என்றே அழைத்தார்கள். இவருடைய பூர்வாச்ரமத்தில் எல்லோராலும் அன்புடன் ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமி என்றே அழைக்கப் பட்டார். இவரது தகப்பனார் பரமைகாந்தி. ஆசார்யனின் அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரமானவர். எப்போதும் பெரிய ஆச்ரமத்தில் நடைபெறும் முக்யமான விழாக்களில் வேத பாராயணத்தில் அந்நவியத்து வந்தார். அச்சமயம் ஸ்ரீமத் காடந்தேத்தி ஆண்டவன் ஆசார்ய பீடத்தை அலங்கரித்து வந்தார். அவர் தவமுனிவரும் பெரும் தவயோகியும்கூட. ஹயக்ரீவப் பெருமாள் அருளும் மந்த்ர சித்தியும் பெற்றவர். 1907ஆம் ஆண்டு மாசி புஷ்யத்தன்று ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் திருநக்ஷத்திரத்தின்போது ஸ்ரீ உப. வே. பத்மநாபாச்சாரியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்ரீ உப. வே. ஈயுண்ணி வரதாச்சார் ஸ்வாமியையும் (பிற்காலத்தில் இவரே நம்மாண்டவன்) ஸ்வாமியையும் சபையில் உரையாற்ற அழைத்தார். ஸ்ரீ உப. வே. பத்மநாபாச்சாரியார் ஸ்வாமியை அழைத்த ஸ்ரீமத் காடந்தேத்தி ஆண்டவன், அவருக்கு, புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் ஒரு மகன் பிறப்பான் என்றும், ஸ்ரீ உப. வே. வரதாச்சாரியார் ஸ்வாமியை அழைத்து அவருக்கும் ஒரு மகன் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் பிறப்பான் என்றும் கூறினார். இது இருவர் விஷயத்திலும் உண்மையாயிற்று.

சகோதரியின் இறப்புக்கு 5 வருடங்கள் கழித்து ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமிகள் பிறந்ததால் பெற்றோர் இவரைக் கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்து ஆளாக்கினர். இவர் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தன் தந்தையுடன் அடிக்கடி ஸ்ரீரங்கம் பெரியாச்ரமத்துக்குச் சென்று வந்தார்.

திருக்குடந்தைக்குத் திரும்பியபின், சிறுவன் கண்ணன் தன் தோழர்களுடன் விளையாடுகையில் தனது உடைகளை மேலே தூக்கிவிட்டுக் கொண்டு கையில் கோல் பிடித்தவாறு த்ரிதண்டி சந்யாஸி போல் தோற்றம் கொண்டார். தன்னை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் எனக் கூறிக் கொள்வார். ஒரு கொட்டாங்கச்சியில் நீரை நிரப்பி, ஆச்ரமத்தில் ஸ்ரீ தேரமுந்தூர் ஆண்டவன் தீர்த்தம் ஸாதிப்பதுபோல் பாவனை செய்வதுண்டு. இவரது பார்வை அப்போது ஒரே இடத்தில் இருக்கும். இவரது தகப்பனாருக்குத் தெரியாமல் இவ்விளையாட்டு நிகழ்ந்தது. கண்ணன் ஸ்வாமிக்கு 10 வயதாகும்போது இவரது இளைய சகோதரர் 10 மாதக் குழந்தை இறந்ததால், இவர் தந்தை இவர்மீது அதிகக் கருத்துடன் இருந்து காத்து வந்தார்.

சமூகத்தில் அனைவராலும் மதித்துப் போற்றப்பட்ட இவரது தந்தையார் முன்பு ஸ்ரீகண்ணன் ஸ்வாமி நேருக்கு நேர் நின்று முகம் பார்த்துப் பேசும் தைரியம் இல்லாதவர். இவரது தோழர்களும், இவரது தந்தையார் அகத்தில் இருக்கும்போது இவரைத் தேடி வருவதில்லை.

குழந்தை கண்ணனுக்கு சிறு வயதிலேயே திருக்குடந்தை ஆராவமுதன்பால் அத்தி பக்தியும் அளவற்ற பற்றும் இருந்தது. ஆனால், இவர் தந்தையோ இவரைச் சுதந்திரமாக வெளியில் செல்ல, கோயில் திருவிழாக்களில் இவரது தோழர்களைப் போலக் கலந்துகொள்ள, அனுமதித்ததில்லை. தெப்போற்சவம் போன்ற சமயங்களில் இவர்

ஸேவிக்கச் சென்றால்கூட, இவர் தந்தை இவரது அன்னையை அனுப்பி, உடனே தமது இல்லத்திற்கு அழைத்துவரச் செய்வார். பிற்காலத்தில் தன் உற்றாரிடம் பகிர்ந்து கொள்கையில், தன் தம்பி உயிரோடு இருந்திருந்தால் தனக்கு இன்னும் அதிக சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கும் என்று கூறுவதுண்டு.

வெளியில் செல்ல அனுமதிக்காவிட்டாலும், இவரது தந்தையார் தன்னருகிலேயே இவரை வைத்துக்கொண்டு நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம் முழுவதையும் தானே மகனுக்குப் பயிற்றுவித்தார். 14ஆம் வயதிலேயே நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம் முழுதும் கற்றுத் தேர்ந்த கண்ணன் ஸ்வாமிகள், “த்ராவிட ஸ்ருதி தர்ஸகன்” எனப்படும் ஸ்ரீ ஆராவமுதன் அத்யயன கோஷ்டியில் கைங்கர்யம் செய்யும் பாக்யம் பெற்றார். கொட்டையூர் ஸ்ரீ சேஷசாயியிடம் மேலும் வேத சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

இதன்பின் ஸ்ரீ பத்மநாபாச்சாரியார் ஸ்வாமி, தன் மகனை காமாஷி ஜோஸ்யர் தெருவிலுள்ள ராஜா பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைத்தார். அங்கே பல சாஸ்த்ரங்களையும் கற்றார். தர்க்க, மீமாம்ஸ, வ்யாகரணம் முதலியவற்றை தேவனார் விளாகம் ஸ்வாமியிடம் பயின்றார். புகழ்பெற்ற உப.வே. நவநீதம் ஸ்வாமியின் மகன் ஸ்ரீ சேஷாத்ரியாசார்யர் இவருடன் பயின்ற மாணாக்கர் ஆவார். திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருதக் கல்லூரியில் பயின்று ஸம்ஸ்க்ருத சிரோமணி பட்டம் வென்றார்.

ஸ்ரீநம்மாண்டவனும், ஸ்ரீ எங்களாண்டவனும் திருக்குடந்தை எழுந்தருளும் போதெல்லாம் கண்ணன் ஸ்வாமி ஆசார்யர்களிடம் காலக்ஷேபங்கள் கேட்பதுண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன், திருக்குடந்தை ஸ்ரீ ஆராவமுதன் திருவடிவாரத்தில் இவருக்கு பரந்யாஸம் செய்துவைத்தார்.

திவ்யதேச எம்பெருமான்களுக்குப் பல கைங்கர்யங்களை ஸ்ரீமத் ஆண்டவனாக எழுந்தருளும் முன்னரே, ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமி செய்து வந்தார். திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களுக்குத் தன்னிடமிருந்த பொன்னையும் பொருளையும் வழங்கிவந்த ஒரு மூதாட்டிக்கு உதவியாகக் கணக்கு எழுதினார் கண்ணன் ஸ்வாமிகள். தங்கத்தாலான சார்ங்கத்தை ஆராவமுதனுக்குச் சமர்ப்பித்த அந்த மூதாட்டி, தங்கத்தாலான துளசிமணி களுடன் கூடிய சாளக்ராம மாலையைத் திருவிண்ணகரப்பனுக்குச் சாற்றினாள். 56 கிலோ எடையுள்ள வெள்ளிக் கவசத்தை ஆராவமுதன் கருட வாஹனத்திற்குச் செய்தளித்த மூதாட்டியை “கருடவாஹனப் பாட்டி” என்றே உள்ளூர்வாசிகள் யாவரும் அழைத்தனர். இந்த மூதாட்டிக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதை பாக்யமாகக் கருதினார் நம் ஸ்வாமி.

16 வயதினிலேயே, கண்ணன் ஸ்வாமி, நெடுந்தெரு ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமியின் ஆறாவது மகளாம் ஸ்ரீமதி வேதவல்லியை மணம் புரிந்தார். இதன்பின் உபந்யாஸங்கள் செய்து அதன்மூலம் கிடைத்த வருவாயைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினார். தஞ்சையில் ஸ்ரீ ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் நடத்திவந்த கீதா சபாவில், கீதா காலக்ஷேபத்திற்கு ஒவ்வொரு ஞாயிறன்றும் பஸ்ஸிலோ, ரயிலிலோ தஞ்சை சென்று திரும்புவார். இவர் வீடு திரும்புவதில் தாமதம் ஏற்பட்டால் இவரது தந்தை பஸ் ஸ்டாண்டிலோ, புகைவண்டி நிலையத்திலோ வந்து மகனை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்பார். இவர் ரயிலிலிருந்தோ அல்லது பஸ்ஸிலிருந்தோ இறங்குவதைக் கண்டபின்னரே இவர் தந்தை வீடு திரும்புவார். தனது க்ருஹத்தை அடைந்தவுடன் இவர் தாய் இவருக்கு ஆர்வத்துடன் அன்னம் பாலிப்பார். (உணவு பரிமாறுவார்). பெற்றோர்கள் இருவரும் இவர்பால் தன்னலமற்ற, ஈடிணையற்ற அன்பு செலுத்தினர். சில வருடங்களில் நான்கு மகன்களுக்கும் இரண்டு பெண்களுக்கும் தந்தையானார்.

இது சமயத்தில் விசிஷ்டாத்வைதக் கருத்துக்களைப் பரப்பும் நோக்கங்கொண்டு ஸ்ரீ உப.வே. இராமஸ்வாமி ஐயங்கார் திருக்குடந்தையில் பராங்குச பக்த சபா எனும் அமைப்பைத் துவங்கினார். நம் ஸ்வாமி தன் தோழன் இளையவில்லி ஸ்வாமியுடன் வெகுகாலம் சபாவின் பணிகளை மேற்கொண்டார். நம் ஸம்ப்ரதாயத்தின் அரிய கருத்துகளைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் புத்தகமும் வெளியிட்டு வந்தார். புதுக்கோட்டை முதலான இடங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கே நடைபெறும் வித்வத் ஸதஸ்ஸில் கலந்து கொண்டார்.

தனது பெரிய குடும்பத்தைப் போஷிக்குமளவுக்கு இவருக்கு நிதிநிலைமை இல்லாதிருந்தது. அவ்வமயம் இவரது நண்பர்களுள் ஒருவரான பிடில் ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை திருவனந்தபுரம் செல்வதற்கு இவருக்கு உதவவே, அங்கு திருவாங்கூர் மஹாராஜா

நடத்திய விதவத் ஸதஸ்ஸில் கலந்துகொண்டு தன் திறமையை வெளிப்படுத்தித் தங்கப் பதக்கமும், ஸன்மானமும் பெற்றுப் பெருமை கொண்டார்.

தந்தையின் மறைவுக்குப் பின், ஆசார்யனின் அனுமதியுடன் சென்னை சென்று வசிக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டார் நம் ஸ்வாமி. ஆக்கூர் ஆண்டவனும், சென்னையில் ப்ரபல வணிகரான குங்குமம் வ்யாபாரி, ஸ்ரீ ஏ. எஸ். வரதாச்சார் ஸ்வாமிக்கு ஒரு குறிப்பெழுதி அனுப்பி, அதில் ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமிக்கு உறுதுணையாக இருந்து போஷித்து ஸதஸம்ப்ரதாய விஷயங்களைப் பாலிக்குமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

சென்னைக்குப் பெயர்ந்தது

ஆக்கூர் ஸ்ரீ வரதாச்சார் ஸ்வாமியும் தனது க்ருஹத்திலேயே ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமியைத் தங்கியிருந்துகொண்டு உபந்யாஸங்களுக்குச் சென்றுவர ப்ரார்த்தித்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்தார். துவக்கத்தில் சில உபந்யாஸங்களே இருந்தாலும், நாளடைவில் அதிகரித்தன. தன்னால் பங்குகொள்ள முடியாத உபந்யாஸ நிகழ்ச்சிகளுக்கு வேறு சிலரை அனுப்புமளவுக்கு எண்ணிக்கை உயர்ந்தது. இருந்தாலும் குடந்தையில் இவரது குடும்பம் தனித்து விடப்பட்டதால் பல சிரமங்களை எதிர்கொண்டது.

உபந்யாஸத்தின் தனித்துவம்

உபந்யாஸம் செய்துவந்த நம் கண்ணன் ஸ்வாமிகளின் சமகாலத்தவர்களாக இதே துறையில் காரப்பங்காடு ஸ்ரீ வெங்கடாச்சாரியார் ஸ்வாமி மற்றும் காஞ்சி வித்வான் ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சார் ஸ்வாமி போன்றவர் இருந்தனர். எனினும் நம் ஸ்வாமி பூர்வாசார்யர்கள் மற்றும் திவ்யதம்பதிகள் அனுக்ரஹத்தால் இத்துறையில் தனக்கென ஒரு தனிப் பாணியைக் கைக்கொண்டு கேட்பவர் மேலும் மேலும் கேட்கும் ஆவலுறும் வண்ணம் திறம்பட உபந்யஸித்தார். தனது உபந்யாஸங்களில் புரட்சியும் புதுமையும் மேற்கொண்ட ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமிகள், தனது ம்ருதுவான இனிய சொற்களில் நகைச்சுவை ஊடாட, ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவனின் ராமாயண உபந்யாஸங்களைக் கேட்டுத் தான் கற்றறிந்த மிகவும் நுட்பமான கருத்தாழங்கொண்ட செய்திகளை ப்ரவசனம் செய்தார். நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்திற்கு ஆசார்யர்கள் செய்துள்ள வ்யாக்யானங்களிலிருந்தும் ப்ரபல அரிய கருத்துகளை அன்பர்களிடம் பகிர்ந்தார் நம் ஸ்வாமி! ஸ்வாமிகளின் ம்ருதுவான குரல் தேனைப்போல் இனியது. சற்றே நகைச்சுவை கலந்திருந்தாலும் இவரது பேச்சின்மூலம் எவரையும் மனம் நோகச் செய்ததில்லை. புரிந்துகொள்ள மிகவும் கடினமான தத்வார்த்தங்களையும் சாமான்யர்களுக்கும் புரியும் வகையில் எளிதாக்கி யதார்த்த வாழ்வின் நிகழ்வுகளை உதாரணமாக்கி விளக்கம் தரும் வல்லமை நம் ஸ்வாமிக்கே உரியது. சபையில் கூடியிருப்போரது மனோநிலைக்கும் பக்குவத்துக்கும் ஏற்ப மிக எளிதில் தனது பாணியைத் தக்கபடி மாற்றிக் கொண்டு செவிச்சுவை தருவதில் வல்லவர்.

ஆயிரக்கணக்கில் ப்ரபல இடங்களிலிருந்தும் இவரது உபந்யாஸங்களைக் கேட்டு மகிழ ஆவலுடன் வருகின்ற அன்பர் உள்ளம் களிப்புற்று மகிழும் வண்ணம் மிகவும் நுண்ணிய கருத்துகளை அள்ளி வழங்கிடும் வள்ளலாகத் திகழ்ந்தார் நம் ஸ்வாமிகள்! இவர் முன்னிலையில் களிப்புற்றோர் பலருண்டு. ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமிகள் எப்போதும் நேரந்தவறாது, குறித்த காலத்தில் உபந்யாஸம் துவங்கி விடுவார். ஆயினும் கேட்பவர்களுக்கு முடியும் தருவாயில் இன்னும் இன்னும் கேட்க மனம் விழைவதால் உபந்யாஸங்கள் சற்றே நீட்டிக்கப் பெற்றன. கேட்போர் மனதில் பெருத்த ஆவலும், மகிழ்வும் தோன்றுமளவுக்குச் சொற்பொழிவுகள் அமைவதால் கேட்பதைப் பெரும் பாக்யமாகக் கருதும் பெரியோர் அடுத்து வரும் நாட்களில் முன்னதாகவே வந்து முன்வரிசையில் அமர்ந்து கூர்ந்து கவனித்து இன்புற விழைவர். அந்த அளவுக்கு இவரது ஆன்மீகச் செற்பொழிவுகள் சிறப்புற அமைந்து இறையருள் பரப்பின.

ஸ்ரீகண்ணன் ஸ்வாமிகளின் திருப்பாவைச் சொற்பொழிவு மிகவும் ப்ரஸித்தி பெற்றது. இந்நாட்களில் சொற்பொழிவாற்றுமாறு பல இடங்களிலிருந்து இவருக்கு அழைப்பு வருவதுண்டு. இவரும் சிரமம் பாராமல் கருத்துடன் ஆன்மீக நாட்டங்கொண்ட ஆன்றோர் மகிழ்ந்து பயனுறும் வண்ணம் மௌபரீஸ் ரோடு, அம்பத்தூர், பஸுல்லா ரோடு எனப் பல இடங்களுக்கும் சென்று ஆங்காங்கே சொற்பொழிவாற்றுவார்.

சென்னையில் பல பகுதிகளுக்கும் செல்ல வேண்டி வந்ததால் குறித்த நேரத்தில் சென்றடைவதற்கு ஹேதுவாக ஒரு மகிழ்வுந்து (car) வாங்கினார். தினந்தோறும் எக்மோர் ஸாகேத நிலயத்தில் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய சாரம் சொற்பொழிவாற்றினார். வாரத்திற்கு ஒரு முறை சிந்தாதிரிப் பேட்டை, லக்ஷ்மீபுரம் போன்ற இடங்களில் உரையாற்றினார். அடிக்கடி

ஸ்ரீரங்கம் பெரியாச்சரமம் சென்று ஸேவித்து ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கும், ஆச்சரத்தில் தேவையான கைங்கர்யங்கள் செய்துவந்தார்.
வீட்டு விவகாரங்கள்

1950-ல் பரோடா தெரு, சென்னையில் ஒரு வீடு வாங்க, குங்குமம் வரதாச்சார்யார் ஸ்வாமி துணை புரிந்தார். அதன்பின் கண்ணன் ஸ்வாமிகள் குடும்பம் திருக்குடந்தையை விட்டுச் சென்னையில் குடியேறியது. ஸ்வாமிக் பல இடங்களுக்கும் பயணித்து நமது விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தத்தைப் பரப்பியது கண்டு ஆயிரக்கணக்கான அன்பர்கள் மகிழ்வுற்றனர். இவ்வாறு பல இடங்களுக்குப் பயணிக்கும் அவசியம் நேர்ந்தாலும் தனது அனுஷ்டானங்களையும், அத்யயனத்தையும் முறையே செய்து வந்தார். வெளியூர் செல்லும் சமயங்களில் இவரது குடும்பத்துக்கு வீகம்ஸீ னி.வி. ராஜகோபாலாச்சார்யார் ஸ்வாமி உறுதுணையாகவும், உதவியாகவும் இருந்தார்.

இவரது குடும்பம் இறையருள் பெற்றது. இவர் தம் குழந்தைகளின் கல்வியில் அக்கறை செலுத்தினார். கோடம்பாக்கத்திலுள்ள உண்ணாமுலையம்மன் தெருவில் மற்றுமொரு வீடு வாங்கினாலும் அங்கு குடி பெயரவில்லை. பழைய வீட்டில் யமன் நுழையத் துணியான் என்று கூறுவார்.

ஆசார்ய பக்தி

ஆசார்யன்பால் ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமியின் பிக ஆழ்ந்த பக்தியின் காரணமாக அவர் அடிக்கடி ஸ்ரீரங்கம் சென்று ஸ்ரீதென்பரை ஆண்டவனை தரிசித்துத் தன்னாலான கைங்கர்யங்கள் செய்து அனுக்ரஹம் பெற்று வந்தார். பிறகு தென்பரை ஆண்டவன் இவரை ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்துகொண்டு பெரியாச்சரமக் காரியங்களை ஸ்ரீகார்யம் என்ற பெயரில் நிர்வஹிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்தாயிற்று.

ஸ்ரீகார்யமாக இருந்துகொண்டு ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமி பெரியாண்டவனின் 160-ஆவது திருநகூத்ர மஹோத்ஸவத்தை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஜ்ஞைப்படி வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்தார். இவருக்கு இப்பணியில் திறம்பட உதவியவர் திருச்சித்ரகூடம் ஸ்ரீ விஜயராகவாச்சார் ஸ்வாமி ஆவார்.

1963ல் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் தனது தீவிர ஆஹாரக் கட்டுப்பாடுகளினாலும், வயோதிகத்தினாலும் பலமிழந்து நலிவடைந்தார். ஆதலின், தகுதியானவராக ஒருவரைத் தனக்குப்பின் ஆசார்ய பீடத்தில் அமர்த்த விரும்பினார். ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமியின் அபார ஞானம், கரைகாணாத ஆசார்ய பக்தி, இனிய நடத்தை, அனுஷ்டானங்களில் தீவிரம் மற்றும் சிறந்த நிர்வாகத் திறமை இவற்றால் மிகுந்த சந்தோஷம் கொண்டிருந்த ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் இவரிடம் தனக்குப்பி் ேநஸூ அலங்கரிக்கவேண்டும் என்ற தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். ஸ்வாமியும் மறுமொழி ஏதும் கூறாமல் விட்டு விட்டார் என்றாலும் இதனைச் சம்மதத்திற்கு அறிகுறியாகவே ஸ்ரீமதாண்டவன் ஏற்றுக் கொண்டாயிற்று. தனக்குப்பின் எழுந்தருளப்போகும் ஆசார்யன் கண்ணன் ஸ்வாமியே என்று தனக்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டாயிற்று. சென்னை திரும்பியதும் ஸ்வாமிகள் அடிக்கடி தம் ஆசார்யனின் கூற்றை நினைவுகூர்ந்து யோசிப்பார். இவரது குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக இவர் நின்று ஆற்றவேண்டிய கடமைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தன. ஆதலால் இவரது மனச் சஞ்சலம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தது.

ஒரு நாள் ஸ்நானத்திற்குப் பிறகு ஈர ஆடையுடன் கையில் கோல் ஒன்றுடன் க்ருஹத்திலுள்ள ஒரு அறைக்குள் சென்று உயரத்தில் உணர்த்தப் பட்டிருந்த “கொடிமடி”யைத் தடியினால் கீழே வலித்து இழுக்க முயன்று கொண்டிருந்தார். தந்தையின் இந்தக் கோலத்தைக் கண்ட ஸ்வாமிகளின் கடைக்குட்டிப் பிள்ளை, தனக்கு இந்தக் கோலம் முன்தினத்தில் அவன் பள்ளிக்கு வந்த பீடாதிபதி சங்கராச்சாரியாரை நினைவு படுத்துவதாகச் சொன்னான். மேலும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் காணிக்கையாக (நன்கொடையாக) நாலணா அளிக்க வேண்டுமென ஆசிரியை கூறியதைத் தந்தையின் முன் நினைவு கூர்ந்தான். எதற்காக மாணவர்கள் நாலணா அளிக்கவேண்டும் என்பதற்கான விளக்கத்தையும் தன் தந்தையிடம் சிறுவன் கேட்கவே, ஸ்வாமியும் அனைவரும் அளிக்கும் பணத்திலிருந்து பழம் முதலியவைகள் வாங்கி சங்கராச்சாரியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்கவே அவ்விதம் கேட்டிருக்கிறார்கள் என விளக்கித் தானும் அவர்போல் ஒரு நாள் சந்யாஸி ஆகப்போவதாகத் தெரிவித்தார். உடனே மகனும், தந்தை சந்யாஸியானால், தனக்குப் பழம் முதலியன வாங்கித் தந்து தன்னைக் கவனிப்பவர் யார் என வினவினான். ஸ்வாமியும் தானில்லாத பகூத்தில் குழந்தையின் மூத்த அண்ணன்மார்கள் நன்கு கவனித்துக்

கொள்வார்கள் என்றும் கவலைப்படத் தேவையில்லை என்றும் கூறினார். இந்நிகழ்ச்சி ஸ்வாமியின் மனதில் ஆசார்யன் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் ஆஜ்ஞைப்படி துறவு பூணும் சங்கல்பம் இருந்ததென்பது தெளிவாயிற்று.

ஸந்யாசம் மேற்கொள்ளுதல்

1963ல் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் அஸக்தமாக எழுந்தருளியிருந்த போது (சந்யாஸம் மேற்கொள்வதற்கு முன் கற்க வேண்டிய) ப்ரேக்ஷ மந்திரத்தையும், மோக்ஷாச்ரம ஆஹ்னிக அனுஷ்டானத்தையும் (சந்யாஸ ஆச்ரமத்தில் மேற்கொள்ளவேண்டிய நியதிகள்) – ஆச்ரமத்தின் மூன்று பெரும் வித்வான்களுக்கு – ஸ்ரீ உப.வே. கண்ணன் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ உப.வே. மைசூர் கோபாலாச்சாரியார் (இவரது திருக்குடந்தை ஆண்டவனை அடுத்து பீடத்தில் எழுந்தருளி மைசூர் ஆண்டவன் என்று அழைக்கப் பட்டார்), மற்றும் மன்னார்குடி கனபாடி வித்வான் நரசிம்மாச்சார்ய ஸ்வாமி ஆகியோருக்கு உபதேசித்தார். இம்மூவருள் எவரேனும் தக்க சமயத்தில் உடன் வந்து சந்யாஸ ஆச்ரமத்தை ஸ்வீகரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இவ்வாறு உபதேசித்தார்.

ஏப்ரல் 1963ல் ஒரு நாள் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் உடல்நிலை மிக மோசமான நிலையை அடைந்ததை சிஷ்யர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் சமயத்தில், “நேற்று நான் ஏறக்குறைய விரஜா நதியை அடைந்துவிட்டேன். ஆனால் எம்பெருமானின் ஆஜ்ஞைப்படி எனக்குப் பிறகு ஆசார்ய பீடத்தில் ஒருவரை அமர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக, பூலோகம் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று. ஆனால் இன்னும் இந்தக் கண்ணன் இவ்விடம் வந்து சேரவில்லை” என்று ஸாதித்தாயிற்று.

இதற்கு இரு தினங்கள் முன்பு ஸ்ரீகண்ணன் ஸ்வாமிகளின் திருக்குமாரர் ஸ்ரீ கோபாலன் ஒரு கனவு கண்டார். ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் இவர் கனவில் தோன்றி அப்பொழுதுதான் வ்ரஜாநதி யிலிருந்து திரும்பி வந்ததாகவும், ஸ்ரீ கோபாலன் இதைத் தம் தந்தைக்கு எடுத்துரைத்து உடனே அவர் ஸ்ரீரங்கம் வந்து சந்யாஸம் பெற்றுக்கொள்ள அனுப்பும்படியும் ஸாதித்தார் என்று சொல்லி, இந்தக் கனவுக்குப் பிறகு ஸ்ரீ கோபாலன் தன் தந்தையிடம் தன் தாயையும் குடும்பத்தில் மற்றவர்களையும் தான் கவனித்துக் கொள்வதாக வாக்களித்து, உடனே ஸ்ரீரங்கத்திற்குப் பறப்படுமாறு கூறினார். 1963 ஏப்ரல் 4ஆம் தேதி ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் உடல்நிலை மிகவும் நலிவுற்றது. பெரியாச்ரமத்திற்கு சிஷ்யர்களும் அபிமானிகளும் வரத் துவங்கினர். ஸ்ரீ கண்ணன் ஸ்வாமிகள் ஆச்ரமத்தை அடைந்தவுடன் துரித கதியில் அவர் சந்யாஸம் மேற்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்தேறின. 5-4-1963 அதிகாலை சுக்ல த்வாதசியும் மக நக்ஷத்ரமும் கூடிய நன்னாளில் ஆயிரக்கணக்கான அபிமானிகளும் சிஷ்யர்களும் கூடியிருக்க ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன், ஸ்ரீ உப.வே. கண்ணன் ஸ்வாமிகளை ஸந்யாசாஸ்ரமம் மேற்கொள்ளச் செய்து அவருக்கு ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹா தேசிகள் என்ற திருநாமத்தையும் அனுக்ரஹித்தார். (திருக்குடந்தை ஆண்டவன் என்று ப்ரஸித்தமாக அழைக்கப் பட்டார்.)

ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் தனக்குப்பின் ஆசார்ய பீடத்துக்கு ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனை நியமித்ததில் மிகவும் சந்தோஷித்து இவருக்கு “உபய வேதாந்த க்ரந்த உபதேஸாதி ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷண தூர்வாஹர்” என்று பட்டமளித்து அனுக்ரஹித்தாயிற்று. இதனையடுத்த சில மணி நேரங்கில் அதே தினத்தில் ஸ்ரீமத் தென்பரை ஆண்டவன் சிஷ்ய கோடிகள் மனங்கலங்கத் திருநாடு அலங்கரித்தாயிற்று.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் பீடாரோஹணத்திற்குப் பின் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம் பெருமையின் உச்சத்தை அடைந்து மிகவும் ப்ரஸித்தமாயிற்று. சிஷ்யர்களும் அபிமானிகளும் இதற்குப் பெரிதும் உறுதுணையாக இருந்தனர். ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனும் வைஷ்ணவ சமுதாயத்தின் யதிஸ்ரேஷ்டர்களுக்குள்ளேயே மிகவும் ப்ரஸித்தி அடைந்தார் என்றால் மிகையாகாது. வைணவ அடியார்கள் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனைத் திருமங்கை ஆழ்வாரின் அவதாரமோ என வியக்கும்வண்ணம் இவர் அனைத்தும் கற்றறிந்த வல்லுநராக, பல்வகைச் சாத்திரங்களிலும், ஸ்ரீஸூக்திகளிலும், ந்யாய, வ்யாகரணாதிகளிலும், திவ்ய ப்ரபந்தம், ராமாயணம், பகவத் விஷயம் முதலான அனைத்திலுமே தந்திகரற்று, புலமையுடன் விளங்கினார்.

ஏழ்மை நிலையிலிருந்து வற்புறுத்தலின்பேரில் சந்யாஸம் மேற்கொண்டவரல்லர். மிகுந்த செல்வச் செழிப்பும் வசதிகளும் படைத்த வாழ்விலிருந்து, ஆசார்யன் ஆஜ்ஞையிட்ட அத்தருணமே அனைத்துச் சுகங்களையும் துச்சமென உதறிவிட்டுப் பூர்வாசார்யர்களின் அடியொற்றித் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். நிறைந்த

சுசுபோகங்களுள்ள குடும்ப வாழ்க்கையை உதறிவிட்டு, விருப்புடன் சந்யாஸம் ஏற்று, அனைத்து விதிகளையும், ஸம்ப்ரதாயத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமங்களையும் சிறிதும் பிறயாமல் நிஷ்டையுடன் கடைப்பிடித்தார். (அனுஷ்டித்தார்) இது சாமான்யர்களுக்கு மிகுந்த வியப்புக்குரிய செயல் அன்றோ!

க்ரஹஸ்தாச்ரமத்தில் காரில் ஏறிப் பயணித்துப் பழகியிருந்த நம் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஆச்ரமத்தில் பீடத்தில் எழுந்தருளிய ஒரு மாதத்திற்கெல்லாம் கால்நடையாகவே ஒரு நாளைக்கு 15 மைல்கள் வீதம் சஞ்சாரம் மேற்கொண்டு புனித யாத்திரையைத் துவங்கினார்.

முந்தைய ஆசார்யரான ஸ்ரீமத் தேரமுந்தூர் ஆண்டவனைப் போன்றே ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனும், சென்றவிடமெல்லாம் சிறந்துவிளங்குமாறு ஆங்காங்குள்ள சீடர் குழாத்திற்கு நகைச்சுவை யுடனும், பேரறிவுத் திறத்தோடும் உள்ளார்ந்த கருத்துச் செறிவோடும் சாஸ்த்ரங்களையும் அவதாரங்களையும் ஆழ்வார் ஆசார்யர் ப்ரபாவங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி விளக்கியாயிற்று. செல்வந்தர்கள், உயர்நிலையிலுள்ளோர், அறிஞர்கள், கற்றுத் தேர்ந்தோர் மட்டுமல்லாது சாமான்ய மக்களையும் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களையும் ஸத்ஸம்ப்ரதாய அபிவிருத்தி எனும் லக்ஷியத்தை நோக்கி அழைத்துச் சென்றார். அனுஷ்டானங்களைப் பின்பற்றுதல்

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் துவக்கிவைத்து நடத்திக் காட்டிய தினசர்யா இன்றுவரை ஆச்ரமத்தில் பின்பற்றப் படுகிறது. தினசரி அதிகாலை 4 மணிக்குத் துயிலெழுந்து, அவகாச ஸ்நானம் செய்து, ஜபம், ஸந்த்யாவந்தனம், பகவத் ஆராதனம், திருப்பாவை சாற்றுமுறை இவை நிகழ்ந்தபின், தானே, ஆச்ரமத்தில் குழுமியுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டிக்கு ஸ்ரீபாதுகாதீர்த்தம் ஸாதிக்கும் வழக்கம் கொண்டிருந்தார். இத்தருணங்களில் பூர்வாசார்யர்கள் அனைவருடைய தனியன்களும் ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜரின் கத்யத்ரயமும் கோஷ்டியில் ஸேவிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசார்ய பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க, அவ்வமயம் ஸ்ரீபாதுகா சஹஸ்ரத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட பத்ததிகள் தினமும் ஸேவிக்கப் பெற்றன.

பரதாழ்வார் ஸ்ரீராம பாதுகையை ப்ரார்த்தித்து அயோத்தி ஜனங்களை ரக்ஷித்தவாறே ஸ்ரீமதாண்டவனும் பூர்வாசார்யர்கள் பாதுகைகளுக்கு ஆராதனங்கள் செய்து பாதுகாசஹஸ்ரம் ஸேவத்து அவர்களிடம் சிஷ்யர்களின் நலனுக்காகத் தினமும் ப்ரார்த்தித்து வந்தபடி.

இதன்பிறகு அங்கள்ள சிஷ்யர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கேற்ப அவர்களுக்கு சமாஸ்ரயணம், பரந்யாஸம் முதலியன செய்விக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஸௌலப்யத்தின் மறுவடிவம் என்றால் மிகையல்ல. வந்து ஸேவிக்கும் சிஷ்யர்கள் ஒவ்வொருவரையும் அன்புடனும் அக்கறையுடனும் நலம் விசாரித்து அனுக்ரஹிக்கும் பாங்கு சொல்லிலடங்காது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரே ஒரு தடவை ஸேவித்தபோது விசாரித்து அறிந்திருந்தாலும், சிஷ்யரின் குடும்பத்தினர் நலம் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கையில் இவரது நினைவுத் திறனும் அக்கறையும் சீடர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துவது வழக்கம்.

முற்காலங்களில் ஆச்ரமத்தில் விழாக்கள் நடைபெறும்போதும் விசேஷ நாட்களிலும் மட்டுமே ததீயாராதனம் (சீடர்களுக்கும் அபிமானி களுக்கும்) நடைபெற்று வந்தது. ஆச்ரமத்தில் தினப்படி ததீயாராதனத் திற்கு ஏற்பாடு செய்ய ஆஜ்ஞாபித்தவர் நம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனே. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சஞ்சாரத்தின்போதும், எழுந்தருள்வது எவ்விடமாயினும் நகரமோ, காடோ, மலையோ ததீயாராதனம் தங்குதடையின்றி தினசரி நடைபெற்றது.

சில சமயங்களில் காலையில் நடக்கும் உபந்யாஸம் தவிர மாலையிலும் ஸ்ரீமதாண்டவன் உபந்யஸிப்பது உண்டு. எனினும் ஆச்ரத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கு தினசரி மாலையில் திவ்ய ப்ரபந்தம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனாலேயே கற்பிக்கப் பட்டது.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் நமது தேசத்தில் 36,000 கி.மீ.க்கு மேலாகக் கால்நடையாகக் கன்யாகுமரி முதல் ஹிமாசலம் வரை யாத்திரை செய்தாயிற்று. நம் பாரத தேசத்தின் திக்கெட்டிலும் பலமுறை யாத்திரை சென்று ஆங்காங்கே, தென்னாட்டிலிருந்து மிகத் தொலைவிலுள்ள ப்ரதேசங்களிலும், ஆச்ரமத்தை சிறுவியாயிற்று.

பெரிய ஆச்ரமத்தின் பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன், ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன், ஸ்ரீமத் ஆக்கூர் ஆண்டவன், முதலானோரும் மேல்கோட்டை, மைசூர், காஞ்சி, அரியக்குடி, ஸேது முதலான கேஷத்ரங்களுக்குப் பாதயாத்திரை மேற்கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறு செல்லும்போது பூர்வாசார்யர்களின் பாதுகைகளை நித்யப்படி ஆராதனைக்காக எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு செல்வது வழக்கம். இதில் மிகவும் நியதியைக் கடைப்பிடித்தனர். அதாவது ஸ்ரீபாதுகைகள் தனித்தனியே ஓலைப்பெட்டிகளில் வைக்கப்பட்டு அப்பெட்டிகளை உடன்வரும் ஒவ்வொரு சிஷ்யரும் தன் சிரஸின்மீது வைத்து எடுத்து வரவேண்டும். எவ்விடத்திலும் கீழே வைக்கக் கூடாது. புஷ்கரிணி, ஸமுத்திரக்கரை, நதிக்கரை போன்ற இடங்களில் சுத்தமான இடத்தில் வைக்கலாம். ஒரு சிஷ்யரிடமிருந்து இப்பெட்டியை மற்றொருவரிடம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தால் மற்றவர் வரும்வரை பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். மற்ற சாமக்ரிகள் (யாத்ரைக்குத் தேவையான மூட்டை முடிச்சுகள்), திருவாராதனம், ததீயாராதனம் முதலியவற்றுக்குத் தேவையானவை தனியே ஒரு வண்டியில் ஏற்றப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனும் சஞ்சாரம் செய்யும்போது இந்நியதியையே பின்பற்றினார்.

பிறகு ஒரு வேன் (van) விலைக்கு வாங்கப்பட்டது. அதில் ஒரு பல்லக்கு தோளுக்கினியானுடன் வைக்கப்பட்டது. அதில் பாதுகைகளைத் தனித்தனியே எழுந்தருளப் பண்ணுவதற்குத் தடுப்புகள் அமைக்கப்பட்டன. மகத்தான வளர்ச்சி

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் காலத்தில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம் தேசம் முழுவதிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டு எல்லையற்ற வளர்ச்சி அடைந்தது. ஆச்ரம வரலாற்றில் இது ஒரு பொற்காலமே ஆகும்.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் நாடெங்கிலும் 25 ஆச்ரமங்களுக்கு மேலாக ஸ்தாபித்துள்ளார். பாரத தேசமெங்கணும் விஜய யாத்திரை மேற்கொண்டு ஆங்காங்கே நூற்றுக்கணக்கான ஸம்ப்ரோக்ஷணங்கள், யாகங்கள், ஹோமங்கள், வித்வத் ஸதஸ்ஸுகள் முதலானவற்றை நடத்தி அருளினார்.

1963 முதல் 1989 வரை 25 சாதுர்மாஸ்யங்களை ஸ்ரீமதாண்டவன் அனுஷ்டித்தாயிற்று. ஏப்ரல் 1989ல் திருநாட்டை அலங்கரித்தார். இவர் பிரிவால் வாடிய எண்ணற்ற சிஷ்யர்கள் மற்றும் அபிமானிகளின் மனக்கோவில்களில் செதுக்கப்பட்ட ஸ்ரீமதாண்டவனுடனான எண்ணற்ற இறை அனுபவங்கள் என்றென்றும் நிலைபெற்றவை.

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

குருவருளும் திருவருளும் நிரம்பப் பெற்றுக்
குறைவில்லா வாழ்வதனில் சீர்மை பெற்றுத்
திருவரங்கன் பெயர்கொண்ட எங்கள் ஆசான்
திருவுள்ளம் உகந்திடவே துறவு பூண்டு
இருமைக்கும் நலம் விளைக்கும் உபதேசங்கள்
எங்கணும் சென்று அன்பர்க்கருளி, தாய்போல்
பெருமையுடன் வீற்றிருந்த வள்ளல் எங்கள்
திருக்குடந்தை ஆண்டவனே போற்றி! போற்றி!!
ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
..... ஹேமா ராகவன்.

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அருள்மொழி

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அருள்மொழி

மூவருமேயென்னின்ற :-

பிரமன், விஷ்ணு, ஸ்ரீவன் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகளே
அதிமுக்யமானவர்கள் என்று கூறும்படியாயிருக்கையை
ஸ்ரீநாயகத்தை தவிர்த்துவைத்தார்கள் சில பேர்கள்.
ஏனென்றால் பல தலைவனாய் திகழநின்ற (தேவர்கள்
இந்த்ரன் வருணன் யமன் அக்போன்ற எண்ணில் அடங்காத
தேவர்கள் இருக்கையாலே அவர்களும் முக்யமானவர்கள்
எனக் கூறும்போதும் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியில் பொருள்களின்
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்பவங்களை (படைத்தல் நிலைநிற்றல்,
அழித்தல்) இவைகளை செய்கின்ற கார்யங்களைவிட்டு
இம்மும்மூர்த்திகளே முக்யமான உயர்ந்தவர்கள்
(பரம்பொருள்) என்று அறுதியிட்டு சில வேதாந்திகள்
நமக்கு ஸௌகர்யங்கள் செய்து கொடுத்தார்கள். அதாவது
தள்ளவேண்டியவர்களைத் தள்ளிவைத்து ஆராதனம் செய்ய
வேண்டியவர்களை தள்ளவேண்டாதபடி செய்து
வைத்தார்கள்.

எப்படியென்றால்
ஆராதிக்கப்படுவர்களாகத் தோற்றமுடைய தேவர்கள்
அனைவரையும் தள்ளிவைக்க வேண்டும்படியான
அவசியம் இல்லாமல் நாம் தள்ளவேண்டிய இருவரை
(ப்ரஹ்மா, சிவன்) ஒதுக்கிவைத்தார்கள். இவர்கள் செய்த
உபகாரம் பூர்வகாண்டம்.

“त्रिंशच्च देवनवचासर्म्पयन् त्रीणिशतास्त्रिसहस्रान्यग्निं

(மூவாயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தொன்பது
தேவதைகள் அக்னியாகிற எனக்கு பணி புரிந்தார்கள்)
என்று கூறுவதினால் மூவாயிரத்து முந்நூற்று

முப்பத்தொன்பது தேவர்கள் ஆராத்யதேவதைகளாகக் கூறப்பட்டது. வேதாந்திகள் ஜகத்திற்கு மூலகாரணமான பொருள் அடையத்தக்கது என்று கூறுவார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு படைத்தல் நிலை நின்றல் அழித்தல் போன்ற கார்யங்களைச் செய்யும் இம்மூன்று தேவர்களுமே ஜகத்காரணபூதர்கள் என்றும் இம்மூவருமே ஜகத்கார்யத்திற்கு காரணர்களாகையாலே அவர்களை அடையத்தக்கவர்கள் என்றும் வேதாந்திகள் கூறினார்கள்.

என்ன நின்ற :- என்று கூறுகிறபோது (ஆபாத ப்ரதீதியாலே) மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது மூவரும் (ஒரே கார்யங்களைச் செய்யத் தோற்றுகையாலே) அவர்களை அடையத் தகுந்தவர்கள் என்று தோற்றம் அளிக்கிறதே ஒழிய நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் மூன்று பேரையும் ஒத்தவர்கள் என்று கூற இடமேயில்லை என்று நன்கு விளங்கும்.

सृष्टिस्थित्यन्तकर्णीं ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकाम् ।
स संज्ञां याति भगवान् एक एव जनार्दनः ॥

எம்பெருமான் நாராயணன் ஒருவனே ப்ரமன் விஷ்ணு, ஸிவன், எனும் பெயர்களுடன் வரிசையாக படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய செயல்களைச் செய்கிறான். ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் பிரமன், விஷ்ணு, ஸிவன் என்னும் நாமங்களுடன் மூன்றுதொழில்களைச் செய்கிறான் என்று அருளியிருப்பதைப் பார்த்தால் இம்மூவரும் ஒற்றுமை உடையவர்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அப்படி மூன்று பெயர்களை அடையத்தகுந்தவன் அந்த ஜனார்த்தனனே என்று அந்த ஜனார்த்தன ஸப்தத்தால் குறிப்பிடப்படும் விஷ்ணுவையே

இந்த மூன்று நிலைகளையும் (படைத்தலையும், காத்தலையும் அழித்தலையும்) அடைபவனாகக் கூறுகிறபடியால் மற்ற இரண்டு தேவர்களுக்கும் விஷ்ணு எம்பெருமானே காரணபூதன் என்று தெளிவாக விளங்குகிறது என்று தெளிவு. மூவருமேயென்ன நின்ற இமையவர். கண்ணை இமைக்காத தேவர்கள் இவர்கள் மூவரும் ஒன்று பட்டவர்கள் என்று மயங்குவதற்கு இதுவும் காரணமாகும். இம்மூவரையுமே தேவர்கள் என்று கூறும்போதும் மூவரும் **ஒத்தவர்கள்** என்று கூறுவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. ஸ்ரீய:பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனே நிர்வாஹ ஸாமர்த்யன். (நிர்வாஹம் ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணம் ஸம்ஹாரம்) அவன் தான் (நாராயணன்). ப்ரமனின் உட்புகுந்து படைத்தலையும் செய்தும் ருத்ரனின் உட்புகுந்து அழித்தலையும் செய்தும் தானே ஒருவனே என்று தானான தன்மையாலே காத்தலையும் நடத்தியருள்கின்ற தன்மையை அம்மூன்றுக்கும் ஒருவனே தலைவன் என்று அறியாத ஸாமான்ய அறிவாளிகள், இம்மூவரும் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கு ஒவ்வொரு தெய்வத்தை தன்னிச்சையாகப் செயற்படுவார்கள் என்றுமூன்று மூர்த்திகளை அடையத்தக்கவர்கள் என்று கூறுவார்கள் அதைக் கொண்டு இவர்களைப் பரம்பொருளாக கூறமுடியாது.

पुण्या दारवती तत्र यत्रास्ते मधुसूदनः ।

साक्षादेवः पुराणोऽसौ स हि धर्मकண்ணपिरान्
 இருக்கிறான் - அவனே நேரே தெய்வமாய் உள்ளான்.
 அவனே எல்லோருக்கும் அழியாத அறம்
 என்றுமஹாபாரதத்திலே விஷ்ணு எம்பெருமானையே
 காக்கும் கண்ணபிரான் இயல்பான தேவதேவன் என்றும்
 பிற தேவர்களுடைய தெய்வத் தன்மையானது

இயல்வானது அல்ல என்றுகூறுகையாலே தேவர்கள் என்பதை அறுதியிட்டு இவர் இருவர்களை எம்பெருமானோடு ஒத்தவர்கள் என்று கூற இடமில்லை என்றார் பரகாலன். “स आत्मा अज्ञानि अन्या देवता:” என்று வேத வாக்கியத்தின்படி ப்ரமன் ருத்திரன் இவர்கள் இருவர்களும் பரம்பொருளான எம்பெருமானுடைய திருமேனி திருவுருவென்று தெளிவாகக் கண்டு கொண்டவர் ஆழ்வார். ஆகையால் அவர்களையும் திருவுருவு என்று அவர்களை கௌரவப்படுத்திக் கூற வேண்டும் என்ற காரணத்தாலே திருவுருவு என்று ஆழ்வார் அருளினார். மேலும் மும்மூர்த்திகளில் அவரவர்களுக்கு தகுந்த படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற செயல்களைத் பிரித்து செயல்படும் செய்கைகளை செய்யும்போது மயங்குவதற்கு இடமுண்டு என்ற கருத்து மேலோருருவுகளால் அவர்கள் பரம்பொருள் அல்ல” என்று தம்மால் தள்ளப்படும் பிரமன் உருத்திரன் ஆகிய இருவரின் ஸரீரங்களை திருவுரு என்று சிறப்புற்று கூறுவதின் காரணம் அவர்களின் ஸரீரமும் எம்பெருமானின் ஸரீரமும் ஒன்றாகையாலே திருவுருவு என்று பேசுகிறார் ஆழ்வார்.

வேறு என்னும்போது சதுர்முகன் சிவன் விஷ்ணு இவர்களுடைய செயலாகிய தன்மையைப் பிரித்து காணும்போது ஒருவரான பிரமன் படைக்கிறான் ஒருவரான சிவன் அழிக்கிறான் ஒருவரான விஷ்ணு ரக்ஷிக்கிறான், என்று எண்ணுகிற போது அவர்கள் மூவருமே ஒரு தன்மையை உடையவர் என்று தயக்கம் ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படும். ஆகையால் அம்மூவரையும் சேர்த்து அநுசந்தானம் செய்ய நேர்ந்தால்

படைப்புத்தொழிலை செய்த பிரமனையும், அழிக்கும் தொழிலை செய்த உருத்திரனையும் உண்டுபண்ணுபவன் (படைப்பவன்) (ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம்) முத்தொழிலையும் செய்பவன் திருமாலே என்றும் மேலும் ஸம்ஹாரத்தொழிலை செய்த சிவனையும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஸ்ருஷ்டி செய்த பிரமனையும் திருமால் பிரளய காலத்தில் விழுங்கி இறுதி அழித்தலாகிய கார்யங்களைச் செய்பவன் திருமாலே என்றும் அவ்விருதேவர்களான பிரமன்சிவன் இவர்கள் எம்பெருமானுக்கு அடிமைத்தொழில் பூண்டவர்கள் என்றும் இவர்களுக்கு எம்பெருமான் தலைவனாகவும் அவர்கள் இருவர் எம்பெருமானுக்கு தொண்டனாகவும் நிலையை கூறுகிறார்.

நம்மாழ்வாரும் :-

நன்றெழில் நாரணன் நான்முகனரென்னும் இவரை ஒன்ற நும்மனத்துவைத்து உள்ளிநும் இருபசையறுத்து நன்றெனநலம்செய்வது அவனிடைய நம்முடைநாளே - மும்மூர்த்தி விஷயத்தில் ஈனத்தையும், மனனத்தையும் மனஸ்ஸானது வேறொன்று விஷயத்தில் அணுகாமல் இருக்கச் செய்ய வேண்டியது. அவ்வோ காலத்தில் அவர்களின் ஒருவனேதலைவன் (ஈஸ்வரன்) என்றும் அவன் (எம்பெருமான்) மற்றவர்களிடத்தில் இல்லாத (அபஹதபாப்வாதி) நல்ல குணங்களையுடைய நாராயணன் ஒருவனே பரம்பொருள் என்றும் தோன்றும். மற்ற இருவரான பிரம்ம ருத்திரர்கள். நாம் ஸர்வேஸ்வரன் என்ற தன்மையை விலகச் செய்து தன்னுடைய ஸம்ஸய தஸயை திரஸ்காரம் செய்துவிட்டு எம்பெருமானான நாராயணனிடத்தில் நம்முடைய (அவர்களுடைய) ஸரீரம் போன்ற உபகரணங்களை அடையும் போது வேறு ஒரு ப்ரயோஜனத்தை தேடாமல் பக்தியின் செயலான அடிமைத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டியது.

மேலும்

உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து அரியயனரென்னும் இவரை

உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து இறைக்குமின்
மனப்பட்டதொன்றே.

என்றும்

இம்மூன்று மூர்தியினரான பிரமன், சிவன், விஷ்ணுவையும் அவர்களுடைய ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவ லாவண்யங்களை ஆராய வேண்டும் என்கூறுகின்றபோது அவர்களை அப்படி ஆராயும் போது ஒருவரிடமும் பக்ஷபாதமல்லாமல் ஒரு நிலையானதாக ஆராய வேண்டும் (கீழ்க் கூறிய பாசுரங்களால் அறியவும்). நும் இருபசை அறுந்து என்று வாக்யத்தின் அடிவாயிலாக ஆராய்ந்தால் பிரமன் சிவன் இவர்கள் பரம்பொருள் அல்ல என்ற நிலையை ஐயமுறாமல். அறுந்துவிடும் (வேண்டும்) என்று காட்டினார்.

(ஒருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செந்தீ ஒன்று கடலுருவம்)

முரண்பாடுகளுடைய அஸாதாரணகாரணமான ஸ்வாதிசயத்தைக் கூறுகிறது. அம்மூவர்களுடைய தனிப்பேறாற்றலைத் தலைக்கட்டும் போது அவர்களின் தன்மையை விரித்து கூறும்போது மதிமயக்கத்தை விளைவிக்கும் என்பதை அவர்களின் தனித் தன்மை பொருந்திய குணம் இவைகள்.

ஒருருவம் பொன்னுருவம் :— பிரமனின் உருவ அமைப்பு பொன்னின் தன்மையைப் போன்றது. பொன்னானது எல்லாவித ஆபரணங்களைச் செய்வதற்கு தகுதியுடையதாயிருக்கும் ஒரு திடப்பொருள். அவ்வாறே பிரமனில் உருவ நிலையும் ஈரெழு உலகங்களையும் படைப்புத் தொழிலைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவன் என்று அவனது தோற்றம் தோன்றுகையாயிருக்கும். பிரமன் ஸகலவித ஸம்ஸாரஜீவர்களின் படைத்தலை தன் ஸரீரத்தில் கொண்டு இருப்பவன் - ஆகையாலே அந்த (உடம்பில்) ஸரீரத்தில் இருந்து பிரமன் எல்லாவஸ்துக்களையும் படைக்கிறான்.

ஒன்று செந்தீ :- மும்மூவரில் ஒருவனான இவனுடைய (உருத்திரனுடைய) தன்மையானது ஒரு தத்வத்தின் காலாக்நி தீயினுடைய ஒளியின் தன்மைபோன்றிருக்கும் அத் தீ அனைத்தையும் எரிக்கும் தன்மையைப் பெற்றது. அவ்வாறாகவே உருத்திரனின் இயல்பாக இருக்கும் தன்மை காண்கின்ற போது இவ்வண்டத்தின் உள்ளீட்டல் என்ற உள்ளிருக்கும் உலகத்தை அழிப்பதற்கு தகுதியுடையதாயிருக்கும்.

ஒன்று மாகடலுருவம் :- கடலின் தன்மை காண்பவர்களுக்கு களைப்பை போக்குவதற்கு போக்குவீடாக இருக்கும் கொடிய கடய மிருகங்களும் திமிங்கலம் போன்றவற்றையும் மிகத் தீயதான ஜீவராசிகளான மீன், ஆமை போன்றவைகளும் ரத்னம் முத்து சிற்பி போன்றவற்றையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற (கடலும்) இப்படியாக ஒன்றுசேர எல்லாப்பொருள்களையும் தன்னுள்ளே (யாக்கி) வைத்துக் கொண்டு காக்கும் (காத்தல்) தன்மையனாக நிலையுடன் இருக்கும் அப்படியே விஷ்ணுவாகிய எம்பெருமானின் அவயவ ஸோபையும், ஸமுதாய ஸோபையையும் பார்க்கின்ற போது தன்னை அடைந்தவர்களுடைய கஷ்டங்களை (துன்பங்களை) போக்கடிக்க கூடிய நிலையையுடையவனாகவும் தன்னை அடைந்தவர்களை தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அபிமானத்துடன் காப்பாற்றுவதற்கு தகுதியுடையவன் என்று விளங்கும்படியாக இருக்கும் தன்மையன் எம்பெருமான். ஆக இம்மூவரும் மூன்று தொழிலான படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் போன்ற செயல்களையும் செய்யும் தத்துவமே ஜகத்காரணபரம்பொருள் ஆக முடியும் என்றும் ஆனால் இங்கு ஒருவர் படைப்பவனாகவும் ஒருவர் காப்பவனாகவும் ஒருவர் அழிப்பவனாகவும் இருக்கையாலே மூவருமே பரம்பொருள் என்று மயங்குவதற்கு இடம் ஏற்பட்டதாயிருக்கும்.

ஒத்து நின்ற :- இவ்வாறு மூன்று தொழில்களையும் செய்பவர்களாக இருக்கையாலே இம் மூவருடைய உருவம் முறையாக, பொன்னிறம் போன்றவும், செந்தி நிறம் போன்றவும், கடல் நிறம் போன்றவும் இருக்கின்றது. இந்த உருவங்கள் அவர்கள் செய்யும் செயலை அனுசரித்து படைத்தல், காத்தல் அழித்தல் போன்ற செயல் திறமைகளோடு சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகையால் மயக்கத்திற்கு காரணமாகின்றது.

மூவுருவங்கண்டபோது :- ஒன்று மூவருடைய வடிவமும் தோற்றம் உண்டாகையாலே அவரவர்களுக்கு தக்கவாறு குணங்களோடு கூடின வடிவம் கொண்டுள்ளவர்கள் என்றும் இம்மும்மூர்த்திகளையும் அவரவர்களைக் குறிப்பிட்டுக் தொழிலை (செயலை) கூறும் வேதம் ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸங்கள் போன்ற பிரமாண நூல்களாலே ஆராய்கின்ற போது.

ஒன்றும் சோதி :- இம்மும்மூர்த்திகளுக்கும் உள்ளே ஒருவனே மிகவும் சக்திவாய்ந்தவன் என்றும் அழகிய ஒளியை உடையவன் என்றும் (ஆம் சோதியை) ஸஹகாரணமாகியும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாயும் தலைவனாகவும் மிகவும் கீர்த்தி, ஒளி போன்ற குணங்களோடு ஒன்றியிருப்பவனாயும் இருப்பவன் இவ்வுலகிற்கு ஆதி காரணனான பரமபுருஷன் என்று அறுதியிட்டு “एकोह वै नारायण आसीत्” “न ब्रह्म नेशनः नेमे द्यावापृथिवी” நாராயணன் என்ற பரஞ்சோதியானவன் மற்ற சதுர்முகன், பரமசிவன், போன்றவர்களையும் படைப்பவனாகவும் அவர்களை உடலாகக் கொண்ட ஆத்மாவாகவும் அவர்களுக்கு தலைவனாகவும் இருப்பவன் இவன் ஒருவனே ஒன்றும்சோதி என்கிறார். மற்றவர் இருவர் பிரமன் சிவன் எம்பெருமானால் உண்டாக்கப் பட்டவர்களாகவும் அவனுக்கு உடலாகவும் கொண்டவனாகவும் இருப்பவர்கள் என்று வேத வாக்யங்களிலே அறிகிறோம்.

பிரளய காலத்தில் எம்பெருமான் ஒருவனே கண் வளர்ந்து அருளினான் மற்ற தேவர்களும் இல்லை பூமி சுவர்க்கம் போன்ற வஸ்துக்களும் இல்லை. மேலும் இந்த வேத வாக்யத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரிய:பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனே ஜகத் காரண பூதன் என்றும் உயிரற்ற நிலை போன்ற (அசேதமான) பூமி முதலான நிலைகள் போல் பிரமனும் உருத்திரனும் அழிவதற்கு காரணமாய் இல்லையென்று கூறலாம்படி இருந்தார்கள் என்று கூறப்பட்டது. மேலும் ச ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोक्षरः परमस्वराड् அவ்வெம்பெருமானே (எல்லோருடைய) இதயத்தில் இருக்கும் நாராயணனே, 'सर्वस्य चाहं हृदि सन्निवेशः' என்றும் அவனே பிரமன் அவனே சிவன், அவனே இந்திரன் அவனே வீடு பெற்ற முக்தன் அனைவருக்கும் அந்தர்யாமியாய் இருக்கும் தன்மையன் என்றும் நாராயணனுவாகத்தில் இந்த்ரனையும் முக்தாத்மாவையும் (நிலை போன்ற) போல பிரமனும் சிவனும் நாராயணனுக்கு அடிமை பூண்டவர்களாய் ஜீவர்களாய் இருப்பவர்கள் என்று காட்டப்பட்டது. एष सर्वभूतान्तरात्मा अपहतपाप्मा दिव्यो दे एको नारायणः” எல்லா வஸ்துக்களிலும் உள்ளிருந்தும் அவ்வஸ்துக்களின் மாசுபடாதவன் போன்றும் ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலிருக்கும் தேவாதி தேவனான நாராயணன் ஒருவனே என்றும் சுவாலோபனிஷத்தில் எம்பெருமான் நாராயணனை எல்லா வஸ்துக்களுக்கு அந்தராத்மா என்று கூறப்படுகையாலே எல்லா ஸப்தத்தில் அடங்கிய எங்கும் பரவியிருக்கும் உடலில் உருத்திரனும், பிரமனும் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் நாராயணனால் படைக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் அவனுக்கு தொண்டனாகும் நிலையை அடைந்தவர்கள் ஜீவ வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டது.

ஆம் சோதி :- இவ்வாறு ஆதாரங்களான ஆகாரங்களைக் கொண்டு ஆராயும்போது பாருருவி

நிரெரிகால் விசும்புமாகிப் பல்வேறு சமயமுமாய் பரந்து நின்ற ஒன்றே ஆம் சோதியான உருவம் ஆகும் என்றார். ஆம் சோதி என்று விளிக்கின்ற போது பரமாத்மாவான விஷ்ணுவைக் குறிப்பிடுமாகையாலே அவனால் ஆளப்படும் சோதிகளான மற்ற ஆத்மாக்களை வேறுபடுத்துகிறது. எல்லா ஆத்மாக்களுமே தாமே பிரகாசிக்கும் நிலையைப் பெற்றவர்களன்றோ. ஆகையால்தான் “नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः” नारायण परो ज्योतिः आत्मा नारायणः परः நாராயணனே பரம்பொருள், நாராயணனே பரதத்வம் (உயர்ந்த தத்வம்) நாராயணனே பரமாத்மா என்று நாராயண உபநிஷத்திலும் ज्योतिषां ज्योतिः ஒளிகளுக்கெல்லாம் ஒளியானது அப்பரம்பொருள் என்று ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் பரம்பொருளான நாராயணன் ஜோதிக்களுக்கெல்லாம் பரஞ்சோதி என்று கூறப்பட்டது. மூவுருவம் கண்டபோது ஒன்றும் சோதி இங்கு பரகாலன் பனுவல்களின் உள்ள வரிகளின் பொருளை காண்கின்ற போது மும்மூர்த்திகளுக்கு ஸாம்யத்தை கூறப்படுவது போல் இருக்கும். ஆனால் அது கிடையாது. எப்படியென்றால் இவருடைய எண்ணம் அந்நோக்க முடையது அல்ல. அவ்வாறு பொருள் கூற முற்படக் கூடாது. அவர் மேலும் முதல் பாசுரத்தில் உள்ள வரிகளின் மூன்று பதத்தின் அர்த்தத்தை அனுஸந்தானம் செய்கின்ற பொழுது-

மின்னுருவாய் :- என்று உயிரற்ற வஸ்துக்களான தத்வமான அசேதனத்தையும் **மின்னுருவாய் :-** என்று உயிருள்ள சேதன தத்துவத்தையும், **பொன்னுருவாய்** என்று பிரேரகனான பரமாத்மாவாகிய ஈஸ்வர தத்துவத்தையும் தனியாக அருளிச் செய்த பெருமையாலும் ஒருரு :- என்று பிரமனையும், சிவனையும் எம்பெருமானுக்கு ஸாரீரம் என்று கூறுகையாலும் பின்பு நாலாம்பாட்டில் “இந்திரர்க்கும், பிரமார்க்கும் முதல்வன் தன்னை” என்று இவ்விரண்டு தேவர்களுக்கு காரணமாயிருப்பவன் அந்த விஷ்ணுவே

என்று அருளிப்படியாலும் மற்றவர்கள் உனரக்கும் பொருள், பொருள் முரண்டுபாடு உடைத்ததாகும். எம்மடிகளுருவம் முகிலுருவம் :- என் தலைவனாகிய எம்பெருமானின் உருவம் (வடிவமுகு) நீர் நிறைந்த கார்மேகம் போன்ற நீலநிறத் தன்மை உடையதாய் இருக்கும் இப்பாசுரத்திலே இவன் “ஸர்வஸ்மாத்பரன்” இவன் எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும் காப்பவன் என்று காண்பிப்பதற்காக ஒன்றுமாகடலுருவம்”.

முகிலுருவம் :- தானே என்று பகவானின் திருமேனி ஸௌந்தர்யத்தை வடிவமுகைக் கூறுகிறார்.

“नीलतोयदमध्यस्था विद्युल्लेखेवभास्वरा” நீர் நிறைந்த கார்மேகத்தை நடுவில் கொண்ட மின்னல் கொடி போன்றவன் நாராயணன் என்று முதலான வேதங்களின் கூற்றின்படி பரம் பொருளின் நிறம் நீல மேகம் போன்றது என்றார். முதல் பாசுரத்தில் மணியுருவம் பூதமைந்தாய் கூறப்பட்ட (அப்ராக்ருத) அழிவில்லாத திருமேனி கார்மேகம்போல் கருநிறங்கொண்டது அன்றோ. மணியுரு என்று பதத்தில் நீல ரத்னத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி இவன் “அடியார்க்கு ஆட்படுத்த விமலன்” அடியார்க்கு வசப்பட்டவன் என்ற தன்மையோடு இருப்பதையும் ரத்னம் போலே தேஜஸ் போன்ற ஒளி வீசியிருப்பதையும் விலை மதிக்க முடியாதபடி இருக்கும் தன்மையையும் காண இனிதாயிருப்பதையும் தெரிவிக்கிறது என்றார் ஆழ்வார்.

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அருளும் அநுக்ரஹ பாஷணம்

"ஸ்ரீ ராமர் மஹாத்மயம்" என்ற தலைப்பில் 5.08.2020 அன்று ப்ரக்ருதம் ஆண்டவன் ஸ்ரீ வராஹ மஹாதேசிகன், யு ட்யூப், மூலமாக அநுக்ரஹ பாஷணம் தந்தருளினார். ராமஜென்மபூமி பூஜையை ஒட்டி இந்த அநுக்ரஹ பாஷணம் ஏற்பாடு ஆகி இருந்தது.

இதை கேட்க <https://youtu.be/89sEVutmOPi>
வெவ்வேறு தேதிகளில் நமது ஆசார்யனின் அனுகிரஹ பாஷணம் கேட்க, தயவு செய்து பின்வரும் வழிகள் மூலம் அறியவும்.:

- a. நமது வலை தளம்: andavan.org and subscribe to our free monthly e-newsletter by clicking on the 'Subscribe' button and filling a form
- b. நமது முகநூல் பக்கம்: facebook.com/andavanashramam
- c. instagram.com/andavanashramam & twitter.com/andavanashramam
- d. Subscribe to our official you Tube Channel

ஆஸ்ரமச் செய்திகள்

1. ஸ்ரீமத் ஆசார்யன் ஸ்ரீ வராஹமஹாதேசிகன், ஸ்ரீரங்கத்தில் நமது பெரிய ஆஸ்ரமத்தில் தொடர்ந்து பெருமாள் மற்றும் பாதுகை ஆராதனம் செய்து வருகிறார். தினசரி பாராயண கோஷ்டி, அநுக்ரஹ பாஷணங்கள் ஆகியவற்றை ஸ்கைப் / வாட்ஸ் ஆப் / கான்ஃபரன்ஸ் கால் / வெப்நார் / ஜாம் போன்றவை மூலம் நிகழ்த்துகிறார்.
2. ஆசார்யனின் இரண்டாவது சாதுர்மாஸ்ய சங்கல்பம் ஸ்ரீரங்கத்தில் நடந்தேறியது. ததியராதனம் விவரங்கள் 39,40 பக்கங்களில்.

பஞ்சாங்க ஸங்க்ரஹம் ஆவணி மாசம்

அமாவாசை	ஸர்வ ஏகாதசி	துவாதசி	மாச பிறப்பு தர்ப்பணம்
18.08.2020	15.08.2020 29.08.2020	16.08.2020 30.08.2020	17.08.2020

29.08.2020:: வாமன ஜெயந்தி

31.08.2020:: ஹயக்ரீவ ஜெயந்தி

Quiz on Bhagavad Geetha

Chapter 2.21 to 2.40

- 1 What is the name given to the self that is indestructible?
- 2 Just as a man gives away his old clothes and wears new clothes, the Self(soul) accepts _____ and throws away the _____.
- 3 The soul is unmanifest, inconceivable and unchangeable. What words are used to denote these qualities of the soul.
- 4 Krishna says, "Even if you think that the self-dies , "Don't _____" because anyone dead is born again.
- 5 For a kshatriya, fighting a righteous battle is his _____ because it is meant for protection of his subjects.
- 6 "Engage in battle treating happiness and sorrow, gain and loss, victory and defeat as the same. Then you will not incur _____."
- 7 Lord Krishna then says, " So far you have heard the knowledge about Self Realisation and now on, you hear the knowledge about _____."
- 8 "Even a little advancement in this path, releases one from _____".

Answers on Page 41Narayani Srinivasan Mumbai

SRIRANGAM SRIMAD ANDAVAN ASHRAMAM

SRIMAD SRI VARAHA MAHA DESIKAN
with His Anugraham, Srimukham and Kataksham
just announced the release of

**Maharshi Valmiki's
Srimad Ramayanam**

at
10:00 am, August 5, 2020
(Sri Rama Janmabhumi Festival)

in
28 LANGUAGES

available as
Free, Online, e-books
at
www.aradhanam.org

ஆண்டவன் ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகன் 5.08.2020 அன்று மகரிஷி வால்மீகியின் "ஸ்ரீமத் ராமாயணம்" www.aradhanam.org வெப்ஸைசட்டில் 28 பாஷைகளில் வெளியிட்டார்.

ஆண்டவன் ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகன் 196 புத்தங்களுக்கும், அவருடைய சிறப்பான ஸ்ரீமுகம், 2 பக்கங்களுக்கு அருளினார். ஆசார்யன் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் 'சரணாகதி சாஸ்திரம்' என்றும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை என்றும் எடுத்துரைத்தார்.

எல்லா பக்தர்களும், ஆண்டவன் சிஷ்யர்களும் "www.aradhanam.org" சைட்டை நன்றாக பயன் படுத்தி கொள்ளுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஆண்டவன் திருவடி உ.வே. சாரங்கபாணி கஸ்தூரி அவர்களுக்கு நமது ஆண்டவன் பரிபூர்ணமாக ஆசீர்வதித்து அனுகிரஹம் செய்தார்.

॥ श्रीः ॥

Srimathe Sri Varaha Mahadesikaya Namah:

**SRIRANGAM SRIMATH ANDAVAN
SRI VARAHA MAHADESIKAN'S
2nd CHATHURMASYA SANKALPA
MAHOTHSAVAM
05-07-2020 to 02-09-2020**

*Srimath Paramahamsethyadi Srirangam Srimath Andavan Sri Varaha Mahadesikan (Srimushnam) has desired to perform his **2nd Chathurmasya Sankalpam 05-07-2020 at Srirangam Srimath Andavan Ashramam, Periaasramam, Melur Road, Srirangam-6, Trichy,** Towards meeting **Thadhiyaradhanam** expenses devotees and well wishers are requested to send **Rs. 6,500/-** in favour of **Srirangam Srimath Andavan Ashramam** by cheque or draft to any of the address given below.*

All are requested to attend the function and get the blessings of our Acharyan.

Cheque or D.D. may be send to :

**Srirangam Srimath Andavan Ashramam
31, Desika Road, Mylapore,
Chenani-600 004.**

Phone : 044-24993658, 044-42106776.

For Bank Transfer :-

**Srirangam Srimad Andavan Ashramam,
KVBL A/c No. 1156155000108141, Mylapore Branch,
IFSC Code : KVBL0001156. —Srikaryam**

**ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ வராஹ மஹாதேஸிகன்
ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்
இரண்டாவது சாதூர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம்**

05.7.2020 to 02.9.2020

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபனாசார்ய, பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யேத்யாதி ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீ வராஹ மஹாதேஸிகனின் இரண்டாவது சாதூர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம், 05-07-2020 ஞாயிற்றுக்கிழமை நமது பெரியாச்ரமம், மேலூர் ரோட், ஸ்ரீரங்கத்தில், திருச்சி-60 நடைபெற உள்ளது. சாதூர்மாஸ்ய ஸங்கல்ப காலத்தில் யதிகளின் ஆராதனம் மிகவும் விசேஷமானபடியால் ஸிஷ்யர்களும், அபிமானி களும் ஆச்ரமத்தில், ததீயாராதன கைங்கர்யத்தில் பங்கேற்று ஆசார்யனுடைய அநுக்ரஹத்திற்கு பாத்திரர்களாகுமாறு ப்ரார்த்திக்கிறோம். இக்கைங்கர்யத்தில் கலந்துகொள்ள விரும்பும் ஆஸ்திகர்கள் ஒருநாள் ததீயாராதனை உபயமாக ரூ.6,500/- செக் அல்லது டிமாண்ட் ட்ராப்ட்களை ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம், என்று குறிப்பிட்டு, கீழே உள்ள முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

அனுப்பவேண்டிய விலாஸம் :-

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்

31, தேசிகா ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004

Phone : 2499 3658, 42106776.

பாங்க் ட்ரான்ஸ்பர் செய்ய விரும்புவோர் :

Srirangam Srimad Andavan Ashramam,

KVBL A/c No. 1156155000108141, Mylapore Branch,

IFSC Code : KVBL0001156 என்ற பெயரில்

அனுப்பிவைக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

இப்படிக்கு

--ஸ்ரீகார்யம்

Answers to Bhagavad Geetha Quiz on Page 37

- 1 The name given to "the self that is indestructible" is avinAshee (BG 2.21)
- 2 Just as a man gives away his old clothes and wears new clothes, the AtmA accepts new bodies (shareeram) and throws away the old/worn out bodies. (BG 2.22)
- 3 The soul is unmanifest (avyaktah), inconceivable (achintyah) and unchangeable (avikAryah) (BG 2.25)
- 4 Krishna says, "Even if you think that the self also dies , "Don't grieve" because anyone dead is born again. (na tvam shOchitum arhasi-BG 2.27)
- 5 For a kshatriya, fighting a righteous battle is his "svadharma" because it is meant for protection of his subjects. (BG 2.31)
- 6 "Engage in battle treating happiness and sorrow, gain and loss, victory and defeat as the same. Then you will not incur any pApa/sin. (BG 2.38)
- 7 Lord Krishna then says, " So far you have heard the knowledge about Self Realisation (gyAna/sAnkhyā Yoga) and now on, you hear the knowledge about "karma yOga or nishkAmya karma which releases one from bondage." (BG - 2.39)
- 8 "Even a little advancement in this path, releases one from fear – fear of birth and death". (BG - 2.40)

~~~~~ மேலும் அடுத்த இதழில்

Please send your feedback/comments/Observations to
aacharyavriksham@gmail.com

ஆசார்ய விருக்ஷம்...2020 ஆவணி இதழ்

அநுபந்தம்-1.... சுந்தர காண்டம்....Page 42

||ஸ்ரீ||

சுந்தர காண்டம்

வால்மீகி ராமாயணத்திலிருந்து சுருக்கமாக
மொழிபெயர்க்கப் பட்டது.

ராமாயணத்தில் ஒரு பகுதியான சுந்தரகாண்டம் ஹனுமன் லங்கைக்குப் பயணிப்பதையும், அங்கு ஸீதையைச் சந்தித்துத் திரும்பிய பின் இராமனிடம் ஸீதையின் நிலையை எடுத்துக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

பகை வெல்லும் ஹனுமன் ஸீதையைத் தேடிப் புறப்பட்டான். வீறுகொண்ட ஹனுமனின் தோற்றம் ஒரு எருது, சிங்கம் மற்றும் யானையின் தோற்றங்களின் கலவையை ஒத்திருந்தது. கீழ்த்திசையை நோக்கியவாறு ஹனுமன் தன் தந்தையான வாயு பகவானையும், உலகைப் படைத்து உயிர்களையும் படைத்த பிரம்மனையும், தன் குருவாகிய சூரிய பகவானையும், ராம லக்ஷ்மணர்களையும் வணங்கி ஒரு முறை தன்னைத் தானே ப்ரதக்ஷிணம் செய்தான். தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த தன் குழாத்திற்கு விடைகூறிப் புறப்பட்டான்.

தனது பின்னங்கால்களை மலையின்மீது உறுதியாக வைத்து மேலெழும்பும் வகையில் உந்தினான். மலை அதிர்ந்தது. தேவலோகத்தில் வசிக்கும் தெய்வங்களும், தேவரும், சித்தமுனிகளும் ஹனுமனை வியந்து போற்றினர். தன் குழாத்தைப் பார்த்து ஹனுமன் கூறியதாவது :-- “நான் லங்கைக்குச் செல்வேன். அங்கு அன்னை ஸீதையைக் காண இயலா விடின் சொர்க்கம் சென்று தேடுவேன். அங்கும் காணவில்லை என்றால் இராவணனை இழுத்துக்கொண்டு இங்கு வருவேன். அல்லது லங்கையையே பெயர்த்து இங்கே கொணர்வேன்”

ஹனுமன் ஸமுத்தரத்திற்கு மேலாகப் பறந்து செல்கையில் அதன் மேற்பரப்பிலிருந்து மைநாகபர்வதம் உயரே எழும்பியது. முதலில் அதைத் தடை என்று நினைத்து அதனை நொறுக்கத் தொடங்கினார். ஆனால், மைநாகபர்வதமோ கடலரசனின் ஆஜ்ஞைக்குக் கட்டுப்பட்டும், ஸ்ரீராமனுக்கும், வாயுபகவானுக்கும் தான் பட்ட கடனைத் தீர்த்துக்

கொள்வதற்கும் தன்மீது ஹநுமன் சிறிது இளைப்பாற வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தது. மைநாகபர்வதத்திடமிருந்து ஹநுமன் விடைபெற்றுக் கிளம்பினார். ஸுரஸை எனும் நாகங்களின் அரசி வழிமறித்து ஹநுமனைத் தான் விழுங்கி ஆகாரமாக்கிக் கொள்ள விரும்புவதாகக் கூறவே, ஹநுமனும் ஸ்ரீராம காரியத்திற்காகச் சென்று கொண்டிருப்பதால் அதை முடித்துத் திரும்புகையில் தான் உணவாவதற்குத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறினார். ஸுரஸை மறுக்கவே, உடன் ஹநுமனும் தன் ஆகிருதியை மிகப் பெரிதாக்கியும் கூஷணத்தில் குறுக்கியும் ஸுரஸை வாயில் நுழைந்து உடனே வெளியில் வந்தார். ஹநுமனது அறிவின் நுட்பம் கண்ட ஸுரஸையும் ஹநுமனைப் புகழ்ந்து முயற்சியில் வெற்றிபெற வாழ்த்தினாள்.

ஹநுமனின் பயணத்தில் மேலும் ஒரு அரக்கி, ஸிம்ஹிகை, ஹநுமனைத் தடுக்கவே இருவரும் யுத்தம் புரிய, யுத்தத்தில் ஸிம்ஹிகையை வதம் செய்த ஹநுமன் லங்கையை நோக்கித் தொடர்ந்து பயணித்து சூர்யாஸ்தமனத்துக்கு முன்பாக லங்கையை அடைந்தார். லங்கையின் மதிள்களுக்கு வெளியேயிருந்து நகரைப் பார்த்தபோது அங்குள்ள அழகிய கட்டிட நுணுக்கங்களையும், நகரின் தோற்றப் பொலிவினையும் கண்டு மிக வியந்தார். லங்கையின் உள்ளே நுழைவதும், ஸீதையைத் தேடுவதும் மிகவும் அரிய செயல் என்பதை நகரின் பலத்த காவலிலிருந்து உணர்ந்தார். இரவு நேரத்தில் மிகச் சிறிய உருக்கொண்டு லங்கையின் வாயிலில் நுழைய முயன்றபோது லங்கையைக் காவல் புரியும் அரக்கியைக் கண்டார். அவளை வென்று, லங்கைக்குள் நுழைந்து ஸீதையைத் தேடத் துவங்கினார். லங்கையின் அரண்மனைகளின் அழகுத் தோற்றமும், மாடமாளிகைகளின் கம்பீரமும் மக்களின் மனமகிழ்ச்சியும் கண்டு வியந்தார். இறுதியில் ராவணனின் அரண்மனையைக் கண்டபோது அதன் பொலிவைக் கண்டு அதிசயத்தில் ஆழ்ந்தார். ஹநுமன் மேலும் அங்கே புஷ்பக விமானத்தையும் கண்டார். ஒளியின் வேகத்திற்கு ஈடாகப் பறக்கக்கூடிய புஷ்பக விமானத்தை, குபேரனை வென்று அவனிடமிருந்து ராவணன் பெற்றிருந்தான். எங்ஙனும் செல்வச் செழிப்பையும், அதிகப்படியான உணவும், மதுவும் சிதறிக்கிடப்பதையும் கண்டான். பிறகு ராவணனின் அந்தப்புரத்தில் நுழைந்த ஹநுமன் அங்கே ராவணனைச் சுற்றிலும் களைத்துப்போய் உறங்கிக் கொண்டிருந்த அழகிய மாதர்களையும் ராவணன் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டார். சற்றே நகர்ந்து செல்கையில் தனியான மஞ்சத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு அழகிய நங்கையைக் கண்டு அவள் ஸீதையாக இருக்குமோ என எண்ணிப்பின் கற்புடைக் காரிகை ஸீதை ராவணனின் அந்தப்புரத்தில் அலங்காரம் செய்துகொண்டு உறங்குவது சாத்தியமில்லை என்பதுணர்ந்து தெளிந்தான் ஹநுமன்.

இதுவரையில் பல இடங்களில் தேடியும் ஸீதை இருப்பிடம் அறிய இயலவில்லை. மனங்கலங்கிய ஹநுமன் ஸ்ரீராமனுக்கும் சுக்ரீவனுக்கும் என்ன பதில் கூறுவது என்று மயங்கி, வருத்த மேலீட்டால் தற்கொலை செய்துகொள்ள எண்ணினான். அப்போது அசோக மரங்கள் நிறைந்த இடத்தைக் கண்டு அதுவரை அவ்விடம் சென்று ஸீதையைத் தேடாததை உணர்ந்து அவ்விடம் சென்றார். ஆங்கே, ஒரு அழகிய ஸ்த்ரீ ஒரு சிம்சுபா மரத்தடியில் கசங்கிய ஆடைகளுடன் தன் உற்றாரைக் காணாது தவிக்கும் நங்கைபோலக் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டான். அவளைச் சுற்றிலும் பயங்கரமான தோற்றங்களுடன் கொடூரமான அரக்கியர் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டான். அவள்தான் ஸீதை என்ற முடிவிற்கு வந்த ஹநுமன் அங்கேயே அமர்ந்திருக்கையில் ராவணன் தன் மனைவியருடன் சோலைக்கு வந்ததைக் கண்டான். அவன் கம்பீரமாகவும் அகந்தையின் உருவாகவாகவும் காணப்பட்டான். ராவணன் ஸீதையை நோக்கித் தன் விருப்பத்திற்கு இணங்குமாறு கூறச் சீதையும் அது தவறு என்றும் தான் ஒருபோதும் ராமனை மறக்க இயலாது என்றும், ராமனை விட்டு ஒருபோதும் ராவணனை நாடிச் செல்வதென்பது தடக்காது என்றும் மறுமொழி பகர்ந்தாள். இதைக் கேட்ட ராவணன் மிகுந்த சினத்துடன் அங்கிருந்த அரக்கியரை நோக்கி, எப்படியேனும் ஸீதையை இணங்கச் செய்யவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டுச் சென்றான். அரக்கியர் ஸீதையைக்

கொன்று தின்று விடுவதாக மிரட்டினர். ஆனால் அங்கு உடனிருந்த விபீஷணன் மகள் திரிஜடை, யாவரும் ஸீதையைத் துன்புறுத்துவதைக் கைவிட்டு ஸீதையின் மன்னிப்பைக் கோரவேண்டுமென்றும், அவள் கண்ட கனவின்படி, ஸ்ரீராமன் இலங்கை வந்து ஸீதையை மீட்டு பத்திரமாக அழைத்துச் செல்வான் என்றும், ராவணனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் மடிவர் என்றும் கூறினாள்.

அரக்கியர்களின் அச்சுறுத்தல்களைக் கேட்ட ஸீதை மனம் நொந்து தன் உயிரைத் துறக்க எண்ணி ஹனுமன் மறைந்து அமர்ந்திருந்த சிம்சுபா விருக்ஷத்தின்கீழ் நின்றபடி, தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றாள். இதைத் தடுக்கும் எண்ணத்துடன் ஹனுமன் ஸ்ரீராமனின் கதையைக் கூறத் தொடங்கினான். அது கேட்டுக் குரல் வந்த திசையை ஸீதை நோக்கவே, அங்கே ஹனுமனைக் கண்டாள். ராவணன் மாறுவேடத்தில் இவ்விதம் அமர்ந்திருக்கலாமென்று எண்ணினாள். எனினும், ஸ்ரீராமனின் சரிதத்தை முழுமையாக எடுத்துக்கூறி, மேலும் அதற்கு அடையாளமாக ஸ்ரீராமன் அணிந்திருந்த முத்திரை மோதிரத்தைச் சீதையிடம் அளித்தான் ஹனுமன். அதைக் கண்டு ஸீதையும் கண்ணீர் வடித்தாள். பிறகு ஹனுமனிடம் மேலும் சில கதைகளைக் கூறி அவற்றை ஸ்ரீராமனிடம் கூறும்போது ஸ்ரீராமனுக்கு ஹனுமன் ஸீதையைக் கண்டது உண்மை என விளங்கும் என்றாள். மேலும் தன்னுடைய சூடாமணியை ஹனுமனிடம் அளித்து, ஸீதை, தான் இன்னும் ஒரு மாத காலத்திற்கு ஸ்ரீராமன் வரவுக்காகக் காத்திருப்பதாகவும், அதற்குள் ஸ்ரீராமன் வரவில்லையெனில் தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்ளப் போவதாகவும் தெரிவித்தாள். ஸ்ரீராமனே நேரில் வந்து தன்னை மீட்பதே சரி என்றும், ஸீதை ஹனுமனுடன் சென்று ஸ்ரீராமனைச் சேர்வது ஸ்ரீராமனுக்குப் புகழல்ல என்றும் கூறினாள்.

ராவணனின் படைபலத்தை அறிய எண்ணி, ஹனுமன் அசோக வனத்தை அழித்தான். இதைக் கேள்வியுற்ற ராவணன், ஜம்புமாலி, அக்ஷகுமாரன், மற்றும் மந்திரிகளின் 5 மகன்கள் முதலானோரை அனுப்ப, ஹனுமன் போரிட்டு அவர்களைக் கொன்றான். இந்திரஜித் ப்ரஹ்மாஸ் திரத்தினால் ஹனுமனைக் கட்டி, ராவணன் முன் நிறுத்தினான். ராவணன் முன்பாக நிறுத்தப்பட்ட ஹனுமனோ, ஸீதையை விடுவித்தலேநலம் என்றும், இல்லையேல் ராவணனும் மற்றோரும் இறக்கநேரிடும் என்று உரைத்தான். கோபமுற்ற ராவணன் ஹனுமனைக் கொல்லுமாறு ஆணை இட, அங்கிருந்த விபீஷணன் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கவே, தண்டனையைக் குறைத்து, ஹனுமன் வாலில் தீவைக்குமாறு ஆணையிட்டான்.

ஹனுமன் வாலில் தீவைக்கப்பட்டு நகரைச் சுற்றி அழைத்துச் செல்லப்படுகையில், காவலரிடமிருந்து தப்பித்த ஹனுமன் அவர்களைக் கொன்றதோடன்றி, இலங்கை நகரம் முழுவதிலும் தீ வைத்தான். இலங்கையில் பெரும்பகுதி எரிந்து சாம்பலாயிற்று. தான் வைத்த தீயில் ஸீதையும் மடிந்திருக்கலாம் என்ற அச்சம் ஹனுமன் மனதில் தோன்றியது. பிறகு ஸீதையின் கற்பே அவளைக் காக்கும் திறனுடையது என்பதை எண்ணி ஹனுமன் சமாதானமடைந்தான். மற்றும் தேவதைகள் ஸீதை நலமுடன் இருப்பதைத் தெரிவிக்கவே, ஸீதையை நேரில் கண்டு விடைபெற்றான்.

ஸமுத்தரத்தைக் கடந்து ஆகாய மார்க்கமாக ஹனுமன் தான் புறப்பட்ட இடத்தை வந்தடைந்து, தன்னுடைய குழாத்தையும், நண்பர்களையும் மகிழ்ச்சி செய்தான். ஹனுமனை அவர்கள் மகிழ்வுடன் வரவேற்றனர். நடந்தவை அனைத்தையும் ஹனுமன் வாயிலாக அறிந்து கொண்டதில் அனைவரும் அளவில்லா மகிழ்ச்சி கொண்டனர். உடனே ராவணனுடன் போரிட்டு ஸீதையை மீட்டு ஸ்ரீராமனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கூறினர். ஹனுமனோ ஸீதை ஸ்ரீராமனாலேயே மீட்கப் படுவதையே விரும்புவதாயும், இதைத்தவிர மற்ற உபாயங்கள் ஸ்ரீராமனின் புகழுக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் என்றும் தெரிவித்தார்.

இதை அனைவரும் ஆமோதித்தனர். இதைக் கொண்டாடும்விதமாக, வானரங்கள் சுக்ரீவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு திராக்ஷத் தோட்டத்தில் புகுந்து அங்களள்ள தேனையும், மதுவையும் அருந்தித் தோட்டத்தை நாசம் செய்தனர். தோட்டத்துக் காவலாளியை அடித்து விரட்டவே, அவனும் சுக்ரீவனிடம் நிகழ்ந்தவற்றை எடுத்துக்கூற, அரசன் சுக்ரீவனும், வானரசேனை மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடும் விதமாக இவ்விதம் நடந்து கொண்டதை யூகித்துக் காவலனிடம் அவர்களை மன்னித்து, அனைவரும் சுக்ரீவனை விரைவில் சந்திக்குமாறு செய்தி அனுப்பினான்.

ஹனுமனும் மற்ற வானரர்களும் சுக்ரீவன், ராம லக்ஷ்மணர்கள் இருப்பிடம் சென்று லங்கையில் நிகழ்ந்த அனைத்தையும் விவரித்தனர். ஹனுமன் க்ஷராமனிடம் ஸீதையின் சூடாமணியை அளித்தான். மேலும், ஸீதை இன்னும் ஒரு மாத காலத்திற்கே ஸ்ரீராமனை எதிர்நோக்கி உயிர் தரித்திருப்பாள் என்னும் செய்தியையும் ஸ்ரீராமனிடம் தெரிவித்தான். ஸீதை பத்திரமாக இருப்பதை அறிந்து ஸ்ரீராமன் மகிழ்ந்து ஹனுமனைத் தழுவினான். மற்றும் போருக்கான ஆயத்தங்களில் முனைந்தான் ஸ்ரீராமன்.

